

ৰঙিলী বাতৰা

২৮ বছৰ, ৩ সংখ্যা, ৩০ পৃষ্ঠা, ৰবিবাৰ, ১৪২৯ ভাস্কৰাব্দ, পঞ্জীয়ন নং ৫৩৮৮৩ / ৯৪

RNI No. 53883/94. GHY--781025. Vol. 28: Issue No. 3 Date Of Publication -15 January 2023 Rs.10.00/-

এম ভি গংগা বিলাসৰ ফ্লেগ অফ অনুষ্ঠানত মুখ্যমন্ত্ৰী ড° হিমন্ত বিশ্ব শৰ্মাৰ অংশগ্ৰহণ

ৰঙিলী বাতৰাসেৱা- মুখ্যমন্ত্ৰী ড° হিমন্ত বিশ্ব শৰ্মাই পাণ্ডু ঘাটৰ পৰা প্ৰধানমন্ত্ৰী নৰেন্দ্ৰ মোদীয়ে 'ভিডিঅ' কনফাৰেন্সৰ জৰিয়তে

বিশ্বৰ আটাইতকৈ দীঘলীয়া নদীক্ৰুজ এম ভি গংগা বিলাসৰ ফ্লেগ অফ কৰা অনুষ্ঠানত অংশগ্ৰহণ কৰে। অত্যাধুনিক

সুবিধাৰে সজ্জিত এম ভি গংগা বিলাসে ৫১ দিনত বাংলাদেশ অতিক্ৰম কৰি উত্তৰ প্ৰদেশৰ বাৰানসী আৰু উজনি অসমৰ ডিব্ৰুগড়ৰ মাজত ৩২০০ কিঃমিঃ দূৰত্ব অতিক্ৰম কৰিব আৰু এই পথছোৱাত পৰ্যটকে ৫০টা প্ৰধান পৰ্যটনস্থলী ভ্ৰমণৰ সুবিধা লাভ কৰিব। আনহাতে, প্ৰধানমন্ত্ৰীয়ে ৬ কোটি টকা ব্যয় সাপেক্ষে গুৱাহাটীত নিৰ্মাণ কৰা সামুদ্ৰিক দক্ষতা বিকাশ কেন্দ্ৰটো উদ্বোধন

(দুই পৃষ্ঠাত চাওক)

পৰ্যটন উদ্যোগী দেৱজিৎ গগৈৰ গোৱাত দেহাৱসান

ৰঙিলী বাতৰাসেৱা- অসমৰ পৰ্যটন উদ্যোগক বিকশিত কৰাৰ লক্ষ্যৰে শিক্ষকতাৰ দৰে নিশ্চিত

আয়ৰ উৎস এৰি পৰ্যটকক লৈ অৰঙে দৰঙে ভ্ৰমণ কৰা যুৱ পৰ্যটন উদ্যোগী লখিমপুৰৰ দেৱজিৎ গগৈৰ ৪৭ বছৰ বয়সত দেহাৱসান ঘটে। লখিমপুৰৰ এটি শিক্ষামূলক ভ্ৰমণৰ দলক লৈ পহিলা জানুৱাৰীত গোৱালৈ ৰাওনা হোৱা গগৈয়ে গোৱাত উপস্থিত হোৱাৰ সময়তে উচ্চ ৰক্তচাপজনিত ষ্ট্ৰোকত আক্ৰান্ত হয় আৰু লগে লগে গোৱা মেডিকেল কলেজত ভৰ্তি কৰোৱা হয়। চিকিৎসাধীন অৱস্থাতে দুদিন পূৰ্বে তেওঁ ষ্ট্ৰোকৰ দ্বিতীয়টো আঘাত পোৱাত

সংজ্ঞাহীন হৈ পৰে আৰু পুৱা ৮.১৫ বজাত শেষ নিশ্বাস ত্যাগ কৰে। পৰ্যটনৰ ক্ষেত্ৰখনৰ প্ৰচুৰ অধ্যয়নৰে বিগত কুৰি বছৰে দেৱজিৎ গগৈয়ে সমগ্ৰ দেশতে এক সুসংহত নেটৱৰ্ক গঢ়ি তোলাৰ লগতে লখিমপুৰ জিলাৰ গৰিষ্ঠ সংখ্যক শিক্ষানুষ্ঠানৰ শিক্ষামূলক ভ্ৰমণ, তীৰ্থ ভ্ৰমণ ব্যৱস্থাপনা কৰাৰ উপৰি ৰাজ্যৰ ভিন্ন প্ৰান্তৰ পৰ্যটকক দেশৰ বিভিন্ন অঞ্চললৈ যোৱাত সহায় কৰি আহিছিল।

প্ৰাক্তন কেন্দ্ৰীয় মন্ত্ৰী শাৰদ যাদৱৰ দেহাৱসান

ৰঙিলী বাতৰাসেৱা- JDU ৰ প্ৰাক্তন সভাপতি আৰু প্ৰাক্তন কেন্দ্ৰীয় মন্ত্ৰী শাৰদ যাদৱৰ

দেহাৱসান। শাৰদ যাদৱৰ কন্যা এই কথা নিশ্চিত কৰিছে। ৭৫ বছৰ বয়সত অন্তিম নিশ্বাস ত্যাগ

কৰে শাৰদ যাদৱে। কিছুদিন ধৰি শাৰদ যাদৱৰ স্বাস্থ্যৰ অৱনতি ঘটাৰ ফলত গুৰুগ্ৰামৰ ফটিছ হাস্পতালত ভৰ্তি হৈ আছিল। হাস্পতালতে অন্তিম নিশ্বাস ত্যাগ কৰে প্ৰাক্তন কেন্দ্ৰীয় মন্ত্ৰীগৰাকীয়ে। শাৰদ যাদৱে ২০০২ চনত জনতা দল গঠন হোৱাৰ পিছৰে পৰা কেইবা বছৰ ধৰি দলটোৰ সভাপতি আছিল। ইয়াৰ লগতে সাতবাৰ লোকসভাৰ

(দুই পৃষ্ঠাত চাওক)

সম্পাদকীয়ঃ

ভোগালী বিহুৰ শুভেচ্ছা

মৃত্যুঞ্জয় মন্দিৰৰ ওচৰত ঘৰ হেতুকে মন্দিৰলৈ অহা দৰ্শনাৰ্থীৰ গাড়ীত হঠাৎ ভোলানাথৰ নামৰ সলনি বিহু গীত শুনিবলৈ আহিল। হয়তো গানটোতহে আমাৰ হেপাঁহৰ ভোগালী পদূলি মুখত ৰৈ থকাৰ কথা উমান দিলেহি। অসমীয়াৰ আঁহে আঁহে শিৰে শিৰে সোমাই থকা তিনিটি বিহুৰ ভিতৰত মোৰ আটাইতকৈ ভাল লগা বিহু ভোগালী বিহু। সৰুৰে পৰাই মাঘ বিহুটোৰ বাবে আশাৰে বাট চাই ৰোৱা হয়। ইয়াৰ মূল কাৰণ হ'ল চুবুৰীয়া সকলো মিলি একেলগে এসাঁজ খোৱাৰ আনন্দ। অৱশ্যে এসাঁজ খোৱা বুলি ক'লে ভুল কোৱা হ'ব, আমাৰ উদ্দেশ্যে খোৱা নহয় আমাৰ উদ্দেশ্য হ'ল ঐক্যবদ্ধ ভাবে খেলা। ভাত যিমনেই দেৰি হয় আমি সিমনেই ভাল পাওঁ। আকৌ পিছদিনা কাৰ ঘৰৰ মেজি আগতিয়াকৈ জ্বলিব তাক লৈও যেন আছিল আমাৰ মাজত প্ৰতিযোগিতা। মেজিৰ জুইত ৰঙা আলু, মিঠা আলু আদি পুৰি খোৱা, বিহুৰ জলপানৰ লগতে ভজা কাঠ আলু খোৱা উস্ কিয়ে ভাল লাগিছিল। আমি আমাৰ বৰদেউতা, পেহীহঁত সকলোবোৰ ওচৰতে আছিলো কোনদিনা কাৰ ঘৰত খাম তাৰো লিষ্ট বনাইছিলো। কিন্তু আজিকালিৰ ব্যস্ত জীৱনত বিহু গানৰ শব্দতহে যেন বিহু অহাৰ উমান পাওঁ। শৈশৱ সঁচাকৈ সোণালী। এতিয়া আমি আমাৰ ভৱিষ্যত প্ৰজন্মক বিহুৰ আনন্দ বাৰু কিমান দিব পাৰিছো।

বিশেষকৈ আমাৰ শিশু সকলক পিঠা, লাডু এই সকলোবোৰৰ লগত চিনাকি কৰাই দিয়াটো আমাৰ কৰ্তব্য। আজিকালি বিদ্যালয় সমূহত বিহু পাতিবলৈ লোৱাটো বৰ আদৰ্শীয় পদক্ষেপ। কালি নগাঁৱৰ এখন ব্যক্তিগত খণ্ডৰ বিদ্যালয় গাইডেন্স একাডেমী য়ে উদ্‌যাপন কৰা আগতীয়া বিহু উদ্‌যাপনত ভাগ ল'বলৈ সুযোগ পাইছিলোঁ। অনুস্থানটো সচাকৈ বৰ ভাল লাগিল। জনাই নজনাই কণমানি সকলে বিহু বুলি ককালত হাতখন দি নাছিবলৈ শিকিলে। ল'ৰাবিলাকে জাতীয় সাজযোৰ পিন্ধি ঢোলত এটা চাপৰ মাৰিলে। মেজিৰ ওচৰত ৰৈ ফটো তুলিলে। তিল পিঠা, লাডু, মুৰি লাডু, ঘিলা পিঠা এইবোৰৰ সৈতেও চিনাকি হ'বলৈ সুযোগ পালে। এই গোট্টেই কথাখিনিয়ে আমাৰ শিশুসকলৰ মাজত যিভাবে ধনাত্মক ক্ৰিয়া কৰিলে, এইয়া আমাৰ জাতীয় চেতনা উদ্ধুদ্ধ কৰাৰ এক সুন্দৰ পদক্ষেপ। তাৰোপৰি শেষত প্ৰধান শিক্ষক জনে আজিকালি আমি সচৰাচৰ ব্যৱহাৰ কৰা Happy Bihu ৰ পৰিৱৰ্তে ভোগালী বিহুৰ শুভেচ্ছা জনালোঁ বুলি ক'ব লাগে বুলি কোৱা কথাষাৰে সোণত সূৰগা চৰালে। শেষত সকলোলৈকে ৰঙিলী বাতৰাৰ তৰফৰ পৰা ভোগালী বিহুৰ আন্তৰিক শুভেচ্ছা জনালোঁ। এই বিহুয়ে যাতে জাতি ধৰ্ম নিৰ্বিশেষে সকলোৰে মাজত ঐক্যৰ এনাজৰী ডাল সুদৃঢ় কৰি তোলে তাৰেই কামনা কৰিলোঁ।

সীমান্ত ক্রীড়া মহোৎসৱ ২০২৩ সৰুসজাই ষ্টেডিয়ামত আৰম্ভ

ৰঙিলী বাৰ্তাসেৱা-ৰাজ্য চৰকাৰৰ গৃহ নিৰ্মাণ আৰু নগৰ পৰিক্ৰমা বিভাগৰ মন্ত্ৰী অশোক সিংহলে মঙলবাৰে সন্ধিয়া গুৱাহাটীৰ সৰুসজাই ষ্টেডিয়ামত সীমান্ত চেতনা মঞ্চ, পূৰ্বোত্তৰৰ অসম ৰাজ্যিক সমিতিৰ উদ্যোগত আয়োজিত ৰাজ্যিক পৰ্যায়ৰ সীমান্ত ক্রীড়া মহোৎসৱ, ২০২৩ ৰ উদ্বোধনী অনুষ্ঠানত মুখ্য অতিথি হিচাপে উপস্থিত থাকি ক্রীড়া মহোৎসৱৰ উদ্বোধন কৰে। গুৱাহাটীৰ সৰুসজাই ষ্টেডিয়ামত তিনিদিনীয়া কাৰ্যসূচীৰে আৰম্ভ হোৱা ৰাজ্যিক পৰ্যায়ৰ সীমান্ত ক্রীড়া মহোৎসৱ, ২০২৩ ত অসমৰ আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় সীমান্তৱৰ্তী ৯ খন জিলাৰ সৰ্বমুঠ ৭২৫ গৰাকী প্ৰতিযোগীয়ে অংশ লৈছে। ৰাজ্যৰ আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় সীমান্তৰ শূন্য ৰেখাৰ পৰা ২০ কিলোমিটাৰৰ দূৰত্বৰ ভিতৰৰ ৯খন জিলাত জিলা পৰ্যায়ত অনুষ্ঠিত হৈ যোৱা প্ৰতিযোগিতাত উত্তীৰ্ণ হোৱা খেলুৱৈসকল এই ৰাজ্যিক পৰ্যায়ৰ প্ৰতিযোগিতাতখনত অংশগ্ৰহণ

কৰিছে। দক্ষিণ শালমাৰা-মানকাচৰ, ধুবুৰী, কোকৰাঝাৰ, চিৰাং, বাম্ৰা, ওদালগুৰি, তামুলপুৰ, কাছাৰ আৰু কৰিমগঞ্জ - এই ৯ খন জিলাত অনুষ্ঠিত হৈ যোৱা জিলা পৰ্যায়ৰ প্ৰতিযোগিতাসমূহত মুঠ ৮ হাজাৰ যুৱক-যুৱতীয়ে অংশগ্ৰহণ কৰিছিল। ৰাজ্যৰ আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় সীমান্তৰ যুৱক-যুৱতীসকলৰ ক্রীড়া প্ৰতিভা বিকাশৰ লক্ষ্যৰে সীমান্ত চেতনা মঞ্চ পূৰ্বোত্তৰৰ অসম ৰাজ্যিক সমিতিয়ে এই ক্রীড়া মহোৎসৱৰ আয়োজন কৰিছে। ২০২২ বৰ্ষত পোনপ্ৰথমবাৰৰ বাবে আয়োজন কৰা ৰাজ্যিক ভিত্তিক এই ক্রীড়া মহোৎসৱে এইবৈলি দ্বিতীয়টো বছৰত ভৰি দিলে। এইবাৰৰ প্ৰতিযোগিতা খনত প্ৰতিযোগী সকলে ১০০, ২০০, ৮০০, ১৫০০ মিটাৰৰ দৌৰ, ৪x১০০ মিটাৰ বিলে দৌৰ, হাইজাম্প, লং জাম্প, ষ্টপপুট, জেভেলিন থ্ৰো, দিছকাচ থ্ৰো, ফুটবল আৰু কাৰাদী খেলৰ প্ৰতিযোগিতাত অংশ ল'ব।

অনুষ্ঠানত ভাষণ দি মন্ত্ৰী সিংহলে কয়- “ভাৰতৰ আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় সীমান্ত অঞ্চলত বসবাস কৰা লোকসকলৰ সামাজিক, অৰ্থনৈতিক, সাংস্কৃতিক আদি দিশৰ সৰ্বাংগীণ উন্নতিৰ কাৰণে সহায়-সহযোগ কৰিবলৈ ২০০৮ চনত জন্ম লাভ কৰা সীমান্ত চেতনা মঞ্চ পূৰ্বোত্তৰে প্ৰতিষ্ঠাৰ দিন ধৰি অসমৰ ৯খন সীমান্তৱৰ্তী জিলাৰ আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় সীমান্ত অঞ্চলত বসবাস কৰা লোকসকলৰ আৰ্থ-সামাজিক উন্নয়নৰ কাৰণে বিভিন্ন ধৰণৰ উন্নয়নমূলক কাম কৰি আহিছে। ক্রীড়াই সমাজৰ বহনক্ষম প্ৰগতিক নিশ্চিত কৰাৰ লগতে মানুহক সুস্থ-সবল হৈ থাকি ৰোগ-ব্যধিৰ পৰা নিলগত থকাৰ শক্তি প্ৰদান কৰে।” উক্ত অনুষ্ঠানত ৰাষ্ট্ৰীয় স্বয়ংসেৱক সংঘৰ অসম ক্ষেত্ৰৰ সহঃ ক্ষেত্ৰ প্ৰচাৰক বশিষ্ঠ বুজবৰুৱা, অসম চৰকাৰৰ অতিৰিক্ত মুখ্য সচিব মনিন্দ্ৰ সিং, এন.আই.আৰ.ডি. আৰু পঞ্চায়তীৰাজৰ সঞ্চালক ডঃ আৰ. মুৰগেশন, কমনৱেলথ গেমছৰ স্বৰ্ণপদক বিজয়ী খেলুৱৈ অৰ্জুন নয়নমনি শইকীয়া, দিল্লীৰ “হাস কালচাৰেল চেণ্টাৰ”ৰ অপাৰেচনাল হেড বিকাশ বাৰ্মা আৰু সীমান্ত ক্রীড়া মহোৎসৱ, ২০২৩ৰ সাধাৰণ সম্পাদক মৃদুল কুমাৰ শৰ্মাৰ লগতে অন্যান্য গণ্য-মান্য ব্যক্তিসকল উপস্থিত থাকে।

কৰি সোণোৱালে কয়, “এই পদক্ষেপে ব্যৱসায়ী আৰু উদ্যোগীসকলৰ মাজত এক ইতিবাচক আৰু অনুকূল বাতাবৰণৰ সৃষ্টি কৰিব আৰু উত্তৰ-পূৰ্বাঞ্চলৰ ব্যৱসায়ী, ৰপ্তানিকৰ্তা, আমদানিকৰ্তা, স্থানীয় উদ্যোগী, ট্ৰাৰ অপাৰেটৰ, চিকিৎসক আৰু ঠিকাদাৰসকলৰ সুবিধাৰ্থে জলপথ সম্পৰ্কীয় কামবোৰ সুচাৰুৰূপে আৰু প্ৰণালীবদ্ধভাৱে আগুৱাই নিয়াৰ দিশত এক প্ৰাণকেন্দ্ৰ হিচাপে কাম কৰিব। জলপথৰ জৰিয়তে উত্তৰ-পূৰ্বাঞ্চলৰ অৰ্থনৈতিক সম্ভাৱনা উন্মুক্ত কৰাৰ বাবে পেছাদাৰী আৰু দক্ষতাপূৰ্ণ মানৱ সম্পদ গঢ়াত বিদ্যালয়খনে গুৰুত্বপূৰ্ণ ভূমিকা পালন কৰিব বুলি আমি দৃঢ় বিশ্বাসী” উত্তৰ- (তিনিপ্ৰষ্ঠাত চাওক)

পাভ সংৰক্ষিত বনাঞ্চলত ব্যাপক উচ্ছেদ অভিযান

ৰঙিলী বাৰ্তাসেৱা-বেদখলকাৰীৰ কবলত পৰা এসময়ৰ বনৰীয়া ম'হ, নল গাহৰি তথা জৈৱ-বৈচিত্ৰ্যৰে ভৰপূৰ নাওবোচৰ পাভ সংৰক্ষিত বনাঞ্চল বেদখলমুক্ত কৰিবৰ বাবে প্ৰশাসনে আৰম্ভ কৰিছে উচ্ছেদ অভিযান। এই উচ্ছেদত মুঠ ৮০০ আৰক্ষী জোৱান নিয়োগ কৰা হয়। উল্লেখযোগ্য যে ৪৬২৮.৮৭ হেক্টৰ মাটিকালিৰ বনাঞ্চলখনৰ ৪৫০ হেক্টৰ মাটি বেদখলকাৰীৰ কবলত আছিল। ১৯৪১ চনত স্বীকৃতি পোৱা এই বনাঞ্চলত দীৰ্ঘদিন ধৰি সন্দেহজনক লোকে গছ-গছনি কাটি তহিলং কৰি ঘৰ সাজি বসবাস কৰি আহিছে। সৰ্বমুঠ ৫০৭টা সন্দেহজনক পৰিয়ালে

দখল কৰি সাজিছিল ঘৰ। এই উচ্ছেদ অভিযান দুটা পৰ্যায়ত চলিছে। উল্লেখযোগ্য যে এসময়ৰ লখিমপুৰ জিলাৰ গৌৰৰ পাভ সংৰক্ষিত বনাঞ্চলৰ চৰকাৰী ভূমিত বেদখলকাৰীৰ বিৰুদ্ধে উচ্ছেদ অভিযান চলাবলৈ বিভিন্ন মহলে দাবী জনাই অহাৰ পাছত চৰকাৰ-প্ৰশাসনৰ সহযোগিতাত লখিমপুৰ জিলা প্ৰশাসনে যুদ্ধংদেহি তৎপৰতাৰে উচ্ছেদ অভিযানত নামি পৰে। বন বিভাগ তথা আৰক্ষী প্ৰশাসনৰ কঠোৰ নিৰাপত্তা আৱেষ্টনীৰ মাজেৰে পুৰাৰে পৰা পাভ সংৰক্ষিত বনাঞ্চলৰ চাৰিবেৰৰ ভিতৰৰ

(পাঁচ প্ৰষ্ঠাত চাওক)

এম ভি গংগা বিলাস

কৰাৰ লগতে পাণ্ডুত ২০৮ কোটি টকা ব্যয় সাপেক্ষে জাহাজ মেৰামতি কেন্দ্ৰ আৰু ১৮০ কোটি টকা ব্যয় সাপেক্ষে ৰাষ্ট্ৰীয় ঘাইপথ ২৭ ৰ সৈতে সংযোগ কৰি পাণ্ডুৰ মাল্টি মডেল টাৰ্মিনেল সংযোগী এলিভেটেড পথৰ আধাৰশিলা স্থাপন কৰে। উদ্বোধনী আৰু আধাৰশিলা স্থাপন অনুষ্ঠানত ভাষণ প্ৰদান কৰি মুখ্যমন্ত্ৰীয়ে উত্তৰ পূৰ্বাঞ্চলৰ ৰাজ্যসমূহক দেশৰ বিকাশ আৰু উন্নয়নৰ ইঞ্জিন হিচাপে পৰিগণিত কৰাৰ উদ্দেশ্যে প্ৰধানমন্ত্ৰী নৰেন্দ্ৰ মোদীয়ে লোৱা একাধিক পদক্ষেপৰ বাবে তেওঁৰ প্ৰতি কৃতজ্ঞতা প্ৰকাশ কৰে। উত্তৰ-পূৰ্বাঞ্চলৰ পৰ্যটন ক্ষেত্ৰখনৰ প্ৰকৃত সম্ভাৱনাক বিকাশই তোলাৰ দিশত এম ভি গংগা বিলাস মুকলি কৰাৰ বিষয়ে উল্লেখ কৰি মুখ্যমন্ত্ৰীয়ে কয় যে পৰিবহনৰ যোগেদি উত্তৰ-পূবৰ ৰূপান্তৰৰ প্ৰধানমন্ত্ৰীৰ লক্ষ্যক বাস্তৱায়িত কৰাৰ দিশত ইয়ে বহুলাংশে বৰঙণি যোগাব। মুখ্যমন্ত্ৰীয়ে দেশৰ আৰু বাহিৰৰ পৰ্যটকসকলক এম ভি গংগা বিলাসে আগবঢ়োৱা সুবিধা গ্ৰহণ কৰিবলৈও পৰ্যটকসকলক আহ্বান জনায়। এই অনুষ্ঠানত অসমৰ মুখ্যমন্ত্ৰী ড॰ হিমন্ত বিশ্ব শৰ্মাৰ লগতে কেন্দ্ৰীয় বন্দৰ, জাহাজ আৰু জলপথ আৰু পৰ্যটনৰ ৰাজ্যিক মন্ত্ৰী শ্ৰীপদ য়েচো নায়ক আৰু গুৱাহাটী লোকসভা সাংসদ কুইন ওজা উপস্থিত থাকে।

প্ৰাক্তন কেন্দ্ৰীয় মন্ত্ৰী শাৰদ যাদৱ

সাংসদ আছিল তেওঁ। স্বাস্থ্যজনিত কাৰণত বিগত কিছু সময় ধৰি তেওঁ সক্ৰিয় ৰাজনীতিত নাছিল। শাৰদ যাদৱৰ কন্যা সুভাষিনীয়ে টুইটাৰত নিজৰ পিতৃৰ নিধনক লৈ শোক প্ৰকাশ কৰি লিখিছে যে দেউতা আৰু নাই। শাৰদ যাদৱে নিজৰ ৰাজনৈতিক কেৰিয়াৰত বহু উত্থান-পতনৰ সাক্ষ্য হৈছে। বিশেষকৈ বিহাৰৰ ৰাজনীতিত তেওঁ বহু গুৰুত্বপূৰ্ণ ভূমিকা গ্ৰহণ কৰিছিল। প্ৰধানমন্ত্ৰী নৰেন্দ্ৰ মোদীয়ে শাৰদ যাদৱৰ মৃত্যুত শোক প্ৰকাশ কৰি লিখিছে, ‘শাৰদ যাদৱৰ নিধন দুখ পাইছো। ৰাজহুৱা জীৱনত তেওঁ নিজকে সাংসদ আৰু মন্ত্ৰী হিচাপে প্ৰতিষ্ঠিত কৰিছিল। তেওঁ ডাঃ লোহিয়াৰ আদৰ্শৰে অনুপ্ৰাণিত আছিল। তেওঁৰ পৰিয়াল আৰু শুভাকাংক্ষীলৈ সমবেদনা জ্ঞাপন কৰিছো।’

কেন্দ্ৰীয় মন্ত্ৰী সৰ্বানন্দ সোণোৱালে আগৰতলাত ল'জিষ্টিক, জলপথ আৰু যোগাযোগ বিদ্যালয়ৰ শুভ উদ্বোধন

ৰঙিলী বাৰ্তাসেৱা- কেন্দ্ৰীয় বন্দৰ, জাহাজ পৰিবহণ আৰু জলপথ তথা আয়ুষ মন্ত্ৰী সৰ্বানন্দ সোণোৱালে ত্ৰিপুৰাৰ মুখ্যমন্ত্ৰী ড॰ মানিক সাহাৰ সৈতে বুধবাৰে ৰাজ্যখনৰ ব্যৱসায়ী আৰু উদ্যোগীসকলৰ বাবে অধ্যয়ন, গৱেষণা, প্ৰশিক্ষণ আৰু কৰ্মশালাৰ ক্ষেত্ৰত সহায়ক হোৱাকৈ ল'জিষ্টিক, যোগাযোগ আৰু

জলপথ বিদ্যালয়ৰ শুভ উদ্বোধন কৰে। ৰাজ্যিক ৰাজহুৱা প্ৰশাসন আৰু গ্ৰামোন্নয়ন প্ৰতিষ্ঠানৰ অধীনত এই বিদ্যালয় স্থাপন কৰা হৈছে। এছআইপিএআৰডি হৈছে ত্ৰিপুৰা চৰকাৰৰ দ্বাৰা আৰু আংশিকভাৱে ভাৰত চৰকাৰৰ গ্ৰামোন্নয়ন মন্ত্ৰালয়ৰদ্বাৰা পুঁজি যোগান ধৰা এক স্বায়ত্তশাসিত সংস্থা। অনুষ্ঠানত ভাষণ প্ৰদান

২৭ জানুৱাৰীত চিত্ৰগৃহলৈ অনুৰাধা শৰ্মা পূজাৰীৰ কাহিনীৰে নিৰ্মিত নতুন অসমীয়া চলচ্চিত্ৰ

ৰঙিলী বাৰ্তাসেৱা- ডাঃ গোপেন্দ্ৰ প্ৰযোজনাত একাদিভ্ৰমে
মোহেন দাসৰ শিৱম ক্ৰিয়েচনৰ “কেকটাচ” আৰু “কানীন” নামৰ

দুখন চলচ্চিত্ৰ নিৰ্মাণৰ পাছত, বিশিষ্ট সাহিত্যিক, সাংবাদিক অনুৰাধা শৰ্মা পূজাৰীৰ এটি চুটি গল্পৰ আধাৰত যুৱ পৰিচালক মঞ্জুল বৰুৱাৰ পৰিচালনাৰে নিৰ্মিত “অনুৰ”(Eyes on the Sun-shine) চলচ্চিত্ৰখনি ২৭ জানুৱাৰীত চিত্ৰগৃহলৈ আহিব। মহানগৰীৰ পেঞ্চনপাৰাৰ কেফে ক্ৰাফটত বুধবাৰে ছবিখনৰ (পাঁচ পৃষ্ঠাত চাওক)

মন্ত্ৰী সৰ্বানন্দ সোণোৱালে

পূবৰ অৰ্থনৈতিক প্ৰগতিৰ পথ হিচাপে জলপথৰ সুযোগ-সম্ভাৱনা সন্দৰ্ভত ভাষণ প্ৰদান কৰি সৰ্বানন্দ সোণোৱালে কয়, “প্ৰধানমন্ত্ৰী নৰেন্দ্ৰ মোদীৰ গতিশীল নেতৃত্বত আমাৰ চৰকাৰে নতুন ভাৰতৰ ইঞ্জিন অৰ্থাৎ উত্তৰ-পূৰ্বাঞ্চলক নতুন শক্তি প্ৰদানৰ বাবে সকলো প্ৰয়োজনীয় পদক্ষেপ গ্ৰহণ কৰি আহিছে। মোদীৰ দৃষ্টিভঙ্গী অনুসৰি কেন্দ্ৰীয় বন্দৰ, জাহাজ পৰিবহণ আৰু জলপথ মন্ত্ৰালয়ে অঞ্চলটোত কাৰ্গ আৰু যাত্ৰী পৰিবহণৰ বাবে আমাৰ অভ্যন্তৰীণ জলপথ প্ৰণালীক পুনৰুজ্জীৱিত কৰাৰ দিশত নিৰৱচ্ছিন্ন কাম কৰি আছে। পৰিবহণৰ এক দ্ৰুত, ব্যয়সাপেক্ষ আৰু সুলভ উপায় হোৱাৰ উপৰি জলপথ পৰিবহণে আন্তৰ্জাতিক বজাৰৰ সৈতে বাণিজ্য বিকাশৰ বাবে নতুন দিগন্তৰ সূচনা কৰে। এই দিশবোৰৰ প্ৰতি দৃষ্টি ৰাখিয়েই উত্তৰ-পূবৰ ঐতিহাসিক জলপথসমূহৰ উজ্জীৱিতকৰণত আমি গুৰুত্ব আৰোপ কৰিছোঁ।” উল্লেখযোগ্য যে, উত্তৰ-পূবৰ ভিতৰত আৰু ইয়াৰপৰা মসৃণ সংযোগৰ বাবে ৰাষ্ট্ৰীয় জলপথ ১৬ (বৰাক) আৰু ভাৰত-বাংলাদেশ প্ৰট’কল ৰুট নং ৫, ৬, ৯ আৰু ১০ৰ ব্যাপক বিকাশৰ বাবে এই সন্দৰ্ভত বিনিয়োগ ২০২৪-২৫ চনলৈ ১৪৮ কোটি টকালৈ বৃদ্ধি কৰা হৈছে।

নৱজাগৰণ সংঘৰ সম্বৰ্ধনা সভা

ৰঙিলী বাৰ্তাসেৱা- মহানগৰীৰ সংঘৰ প্ৰাংগনত এখন ৰাজহুৱা ধীৰেন পাৰাস্থিত নৱজাগৰণ সম্বৰ্ধনা সভা অনুষ্ঠিত হয়। সংঘৰ সংঘৰ উদ্যোগত ৮ জানুৱাৰীত সাধাৰণ সম্পাদক প্ৰদীপ কলিতাই

উদ্দেশ্য ব্যাখ্যা আৰু আঁত ধৰা সভাত পৌৰোহিত্য কৰে সংঘৰ সভাপতি সঞ্জীৱ দেৱ চৌধুৰীয়ে। সংঘৰ উপ সভাপতি কুমুদ শৰ্মাই আঁত ধৰা সভাত অঞ্চলটোৰ বিশিষ্ট যুৱ ব্যক্তি নম্ৰতা বৰুৱা, অম্লান বৈশ্য, চাহিল স্বৰ্গীয়াৰী, প্লাবিতা বড়ো, মানসজ্যোতি মালাকাৰক গামোচা, শৰাই, সম্বৰ্ধনা পত্ৰৰে সম্বৰ্ধনা জনোৱা হয়। সভাত সম্বৰ্ধনা গ্ৰহণ কৰি নিজৰ সফলতাৰ আঁৰৰ অভিজ্ঞতা ব্যক্ত কৰে। সভাত আৰ্য বিদ্যাপাঠ

মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰাক্তন অধ্যাপক সুশীল চন্দ্ৰ বৰঠাকুৰে ভাষণত কয়-নিজৰ সন্তানৰ বাবে মাক-দেউতাকে ত্যাগ কৰিব লগা হয়। জীৱনৰ সংঘাটেই নিজক উজলাই তোলে। যি কাম কৰে তাৰ আশা বাঢ়ি যায়। ডিমৰীয়া মহাবিদ্যালয়ৰ বুৰঞ্জী বিভাগৰ অধ্যাপক দিগন্ত দৈমাৰীয়ে ভাষণত কয়-বৰ্তমান চৰকাৰী বিদ্যালয়ৰ পৰা প্ৰতিবছৰে কিছু ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে অভাৱ অনাটন আদি বিভিন্ন কাৰণত ওলাই গৈ আছে। এই ছাত্ৰ ছাত্ৰীয়ে

অসামাজিক কাম-কাজত লিপ্ত হৈছে। ইয়াক প্ৰতিৰোধ কৰিব নোৱাৰিলে পাছলৈ ভয়ংকৰ ৰূপ ধাৰণ কৰিব। সভাত সংঘৰ মুখ্য উপদেষ্টা সুমৈৰ সিং গৌড়, উপদেষ্টা কমল খাখলাৰী, কাৰ্যবৰ্তী সভাপতি কংকন কুমাৰ দাস, পদ্মৰাম মালাকাৰ, গণেশপাৰা আঞ্চলিক সাহিত্য সমাজৰ সম্পাদক গকুল বৰুৱা, সভাপতি লংকেশ্বৰ ডেকা, সমাজকৰ্মী কামাখ্যা দাস, শুকমণি বড়ো, বেবী বৈশ্যই ভাষণ দিয়ে।

“সূৰ্যমুখী সময়” উন্মোচন

ৰঙিলী বাৰ্তাসেৱা- অলপতে গোলাঘাট সাহিত্য সভা প্ৰেক্ষাগৃহত পলাশ বৰুৱাৰ সম্পাদনাত কিশোৰ কেন্দ্ৰিক চুটিগল্প সংকলন “সূৰ্যমুখী সময়” উন্মোচন কৰা হয়। একুৰি গল্পৰে

সমৃদ্ধ সংকলনটি উন্মোচন কৰে সৰুপথাৰ মহাবিদ্যালয় অধ্যক্ষ ডাঃ প্ৰাপ্তি ঠাকুৰে। বিশিষ্ট ব্যক্তি হিচাপে সাৰুৱা বক্তব্য প্ৰদান কৰে শ্ৰী যুত ক্ষীৰোদ কুমাৰ গোস্বামী তথা লেখক, প্ৰবক্তা অসীম চুতীয়াদেৱে। অৰ্ধ শতাব্দিক গ্ৰন্থপ্ৰেমি ৰাইজৰ উপস্থিতিয়ে সভাখনৰ সৌস্থত বঢ়ায়। সোণিত হাজৰিকা, লেখিকা লোপামুদ্ৰা ভট্টাচাৰ্য, মৃগাংক বৰুৱাৰ অনুভৱী বক্তব্যইয়ো ৰাইজৰ আপত্তি কৰে।

মুখ্যমন্ত্ৰীক উৰুকাৰ উপহাৰ দিলে মন্ত্ৰী অতুল বৰাই

ৰঙিলী বাৰ্তাসেৱা- মুখ্যমন্ত্ৰীক

উৰুকাৰ উপহাৰ দিলে মন্ত্ৰী অতুল বৰাই। ভোগৰ উৎসৱ ভোগালী বিহুৰ উৰুকাৰ প্ৰাক্ষণত মন্ত্ৰী অতুল বৰাই মুখ্যমন্ত্ৰী হিমন্ত বিশ্ব শৰ্মাক ৭ আৰু ৮ কিল’গ্ৰামৰ দুটি ভকুৱা মাছ প্ৰদান কৰে। লগতে মন্ত্ৰী গৰাকীয়ে মুখ্যমন্ত্ৰীক বিহুৰ ওলগ জ্ঞাপন কৰে।

নাৰেংগীত দুখন গ্ৰন্থ উন্মোচন দুৰ্দশাগ্ৰস্তজনৰ হকে লেখাইছে মানুহৰ অন্তৰ জয় কৰিব পাৰে : ড° ৰোমান শৰ্মা

ৰঙিলী বাৰ্তাসেৱা- গুৱাহাটী মহানগৰীৰ নাৰেংগী শংকৰদেৱ বিদ্যা নিকেতন প্ৰাংগনত “পৰাগজ্যোতি প্ৰকাশন”ৰ উদ্যোগত ৮৩ বছৰীয়া কবি, লেখক ডাঃ অৱনী মোহন শৰ্মাৰ কাব্য সংকলন “নৱ কল্পোল” আৰু গল্প সংকলন “মৌন বেদনা” শুভ উন্মোচন কৰা হয়। নিউ গুৱাহাটী হাইস্কুলৰ অৱসৰপ্ৰাপ্ত

প্ৰধান শিক্ষক নিধন বৰ্মণৰ বন্তি প্ৰজ্বলনেৰে শুভাৰম্ভ কৰা সভাৰ আদৰ্শ ভাষণ দিয়ে প্ৰকাশনৰ সচিব, সাংবাদিক, লেখক দীপক শৰ্মাই। ড° প্ৰান্তিকা শৰ্মাৰ মংগলাচৰণেৰে আৰম্ভ কৰা সভাত কাব্য সংকলনখনি উন্মোচন কৰি পদ্মশ্ৰী প্ৰাপক, বিশিষ্ট কবি, লেখক, সমালোচক ড° ৰোমান শৰ্মাই কয়-“কবিতাৰ প্ৰতি মানুহৰ আকৰ্ষণ অনন্য। ব্যতিক্ৰম ধৰ্মী লেখনি, ৰছনা, সৃষ্টিবোৰ মানুহৰ মাজত মনত থাকে। মানৱীয় প্ৰমূল্যবোধৰ লেখাইছে মানুহৰ মনত সাচ

বহুৱায়। মানৱতা দৰ্শনৰ গুণ, দুৰ্দশাগ্ৰস্তজনৰ হকে লিখাবোৰে মানুহৰ অন্তৰ জয় কৰিব পাৰে। অসূয়া শক্তি, অপ শক্তি, অপ-সংস্কৃতিৰ বিৰুদ্ধে কবিতা বা অন্যান্য সাহিত্য সৃষ্টি কৰিব লাগে। হিংসা, বিদ্বেষ, যুদ্ধৰ বিৰুদ্ধে কলম চলাব লাগে।” গল্প সংকলনখনি উন্মোচন কৰি গুৱাহাটী কমাৰ্চ কলেজৰ অৱসৰপ্ৰাপ্ত উপাধ্যক্ষ তথা বিশিষ্ট সাহিত্যিক ড° পূৰ্ণ ভট্টাচাৰ্যই কয়-“মানুহ চিৰ প্ৰেমিক। মৃত্যুলৈকে অন্তৰত প্ৰেম প্ৰবাহিত হৈ থাকে। সাহিত্যত সতেজতা থাকিবই

লাগিব। সাহিত্যত যুগৰ প্ৰভাৱ, সভ্যতাৰ প্ৰভাৱ স্পষ্টকৈ পৰে। কাহিনী আৰু বৰ্ণনা একে হ’ব লাগে। জীৱনত অধ্যয়ন কৰিলেহে সত্য উপলব্ধি কৰিব পাৰে।” শিক্ষয়িত্ৰী প্ৰণামিকা শৰ্মাই আঁত ধৰা সভাত অৰ্ণৱ শইকীয়া আৰু মীনাক্ষী ঠাকুৰীয়াই গীত, মনোজ কুমাৰ মিশ্ৰই কবিতা আবৃত্তি কৰে। নিধন বৰ্মণে সভাপতিত্ব কৰা সভাত শংকৰদেৱ বিদ্যা নিকেতনৰ প্ৰধান আচাৰ্য ড° দীনেশ চন্দ্ৰ কলিতাই সমজুৱাৰ ফালৰ পৰা বক্তব্য দাঙি ধৰে।

অঞ্জল

সংগীতা ডেকা, ৰঙিয়া

এটি আশা আঁতৰিল
মনত বহু সপোন সিঁচি
প্ৰাণবোৰ চিটিকিছিল হে মাথোঁ
আকৌ মৰিশালি....!
শুকাই যাব ধৰা ফুলৰ পুলিটোত এতিয়া
জলাস্পৰ্শৰো যে হেঁপাহকণ নোহোৱা হ'ল
উশাহবোৰক, নকৈ সজাবলৈ।
ঘনে ঘনে সেমেকি উঠে,
প্ৰতিচ্ছবিবোৰ নয়নেৰে চুলেই....!
অধৰে সজোৱা অনুভৱী সংগীতবোৰো আজি,
ছন্দ হেৰুৱাই লয়বিহীন হ'ল...
মনত সজাই থোৱা,
উমাল হিয়াখনক চুই চাবলৈ....!
দুবাহৰ বন্ধত এক অব্যক্ত আকুলতা
বিবহিনী নৈখনক নিলগে পৰশা
সাগৰখনৰ বুকুত এৰি দিবলৈ.....!
পিছে চকুৰে নেদেখা সীমানালৈয়ো দেখোঁ,
সাঁকোবোৰ আজি, ভাঙি ভাঙি হে পৰিল....
শেষান্তত, নৈঃশাব্দিক হ'ল আবেগ
আপোন আপোন লগা পথত জীৰাবলৈও.....!

ভোগালী বিহু আৰু অসমীয়াৰ অস্তিত্ব

শৈলেন কুমাৰ, মিৰ্জা

বিহু হ'ল অসমীয়াৰ
আবেগ আৰু স্বভিমান, বিহু মূলত
অসমীয়া কৃষিজীৱী লোকসকলক
কেन्द्र কৰি উদযাপন কৰা উৎসৱ।
মাঘ বিহুক ভোগালী বিহু বুলি
কোৱা হয়, কাৰণ এই সময়ত
কৃষকে ধাননি পথাৰৰ পৰা চপোৱা
সোণগুটি উভয়নদী হৈ পৰে,
মাছেকাছে ভৰি পৰে, বছৰ দিনৰ
কষ্টৰ ফল উপভোগ কৰাৰ সময়
এয়া, অসমীয়া কৃষকৰ মাজত
আনন্দৰ বৈশা, গঞা ৰাইজ মিলি
পথাৰত মেজি সাজে, মহিলা
গৃহিনীয়ে বিভিন্ন ধৰণৰ পিঠা, লাডু
বনোৱাত ব্যস্ত হৈ পৰে, মুঠৰ
ওপৰত এক উদ্‌লু মিহু লি
পৰিৱেশ, এয়া অসমীয়াৰ আবেগ
অনুভূতি স্বভিমান। কিন্তু আজি
সেই আবেগ অনুভূতি অতীত
হ'ল। এতিয়া কেৱল চৌদিশে
বিহুৰ নামত কেৱল উত্তেজনা
আৰু উন্মাদনা। আজিৰ প্ৰজন্মই
ইংৰাজী নৱবৰ্ষ, বৰদিন আদিৰ দৰে
পশ্চিমৰ সভ্যতাক আদিৰ লোৱাৰ
ক্ষেত্ৰত যিমান ৰুচি দেখুৱাই, ঠিক
সেই সময়তে অসমীয়াৰ স্বভিমান
বিহুৰ পৰম্পৰাক অৱহেলাৰ দৃষ্টিৰে
চাই। এয়া যেন অসমীয়াৰ অস্তিত্ব
ৰক্ষাৰ যুঁজ। বিহুৰ আওপুৰণি
পৰম্পৰাবোৰ এতিয়া আধুনিক
হ'ল। কুকুৰা যুঁজ, ম'হ যুঁজ, কনী

যুঁজ আদিৰ পৰিৱৰ্তে আজিৰ
প্ৰজন্মই ভোগালী মেলা, লটাৰী
খেল, পিঠাপনা প্ৰতিযোগিতা
আয়োজন কৰাত ব্যস্ত, ৰাইজৰ
লগত লগে ভাগে উৰুকা খোৱাৰ
অৰ্থ এতিয়া আকাশ কপাই তোলা
চাউন চিষ্টেম বজাই সুৰাৰ বাগীত
মতলিয়া হৈ উজাগৰে ৰাতি
পুৰাবলৈ কৰা আয়োজন, মেজিৰ
নামত প্ৰতিযোগিতা, কোনে কি
আৰ্হিত মেজি বনাৱ, কোনোবাই
টাইটানিক, ৰংঘৰ, হেলিকপ্টাৰ
আদিৰ আকাৰ দিব। সকলোবোৰ
এতিয়া এখন সস্তীয়া বজাৰ সদৃশ
পৰিৱেশ। আগৰ প্ৰজন্মই অতি
উৎকণ্ঠাৰে বাট চাইছিলে পোহৰ
হ'ব মেজি জ্বলাব আৰু মেজিৰ
ছাঁইৰে ফোট লব ৰাইজে
নামকীৰ্তন কৰিব লগতে নৈবদ্য
লৈ সকলোৱে মেজি বাঁহৰ টঙালি
সাঁজি ঘৰৰ তামোল গছ আদিত

বান্ধিব। কিন্তু সেই পৰম্পৰাবোৰ
এতিয়া অতীত আৰু পাহৰণিৰ
গৰ্ভত। সকলোতে সংস্কৃতিৰ
নামত অপসংস্কৃতি ভৰি পৰিছে।
বৰ্তমানত এনে অনুভৱ হয়
আমি যেন সংস্কাৰ সংস্কৃতিৰ
নামত অপসংস্কৃতিৰে ভৰা
মেৰুদণ্ড বিহীন এক জাতি।
এতিয়া প্ৰশ্ন হয় এনেদৰে যদি চলি
থাকে অসমীয়াৰ আবেগ,
অনুভূতি আৰু স্বভিমান আমাৰ
বিহু বাচি থাকিবনে? আমাৰ
আইমাতৃ, বোৱাৰী, জীয়ৰী সকলে
ধেকীত খুন্দা পিঠা, সান্দহগুৰা,
লাডু আদি যেন অতীত হ'ব
এতিয়া কেৱল আমি বজাৰৰ
সস্তীয়া ভোগালী জলপানৰ
ওপৰত নিৰ্ভৰশীল হৈ থাকিব
লাগিব। এয়া সময়ৰ আহুন নে
অসমীয়া জাতিক নিশেষ কৰাৰ
অভিসন্ধি?

ভোগালী বিহু হ'ল গৈ

মুন শৰ্মা, লখিমপুৰ

ইংৰাজী নৱবৰ্ষৰ শেষ
হোৱাৰ লগে লগেই চিন্তাই বেৰি
ধৰিছে ৰমেনক। কাৰণ সন্মুখত
ভোগালী বিহু আহি আছে।
সিফালে মহামাৰীৰ দিনতেই
উত্তৰ হোৱা তাৰ টকা পইচা
অসুবিধা আজিও দূৰ হোৱা নাই
তেতিয়াই চাকৰিটো গ'ল আজিও
নাপালে ঘূৰাই। বহুদিন অত-তত
বিচাৰি অন্য একো আৰ্থিক সকাহৰ
পথ নাপাই, উপায় নাপাই
উপায়হীন হৈ হাজিৰা কৰাত
লাগিল সি। তাৰ পৰা পোৱা পইচা
কেইটাই যেনে তেনে দুটি সন্তান,
পত্নী আৰু মাকক লৈ গঠিত
সংসাৰ খন চলে, যদিও
ভোগালীত যে সি সিহঁতৰ
প্ৰয়োজনীয় খিনি পূৰণ কৰিব
নোৱাৰিব কথাটো ভালকৈয়ে
বুজিছে কাৰণ এফালে বজাৰত
সামগ্ৰীৰ দামত লাগিছে জুই
আনফালে দিনৰ শেষত পোৱা
টকা কেইটাই জোৰে যে মাথোঁ
সিহঁতৰ দৈনিক প্ৰয়োজন খিনি
যোগাৰ কৰাৰ ক্ষমতা। তাকে
ভাবি সি ইমানেই চিন্তাত আছিল
কামতে ৰৈ তাৰ ঘৈণীয়েকে চাহ

লওঁক বুলি তিনিবাৰ মাতোঁতেহে
সি শুনিলে সেইদিনা সি।
হেৰা” আপুনি কি
ভাবি আছে ইমান কৈ মতি আছে
আপুনি সহঁৰি দিয়া নাই
ঘৈণীয়েকে ক'লে। নকবা আৰু...
মনোৰমা। বিহুটো কেনেকৈ
পাতো তাকে চিন্তা কৰি আছে।
হাতত পইচা বুলিবলৈ নাই, লৰা
ছোৱালী দুটাই বিহু কাপোৰৰ কথা
ক'ব আৰম্ভ কৰিলেই বজাৰত বস্ত্ৰৰ
দাম শুনিলে যাবলৈকে মন
নাযায়। তাতে মাৰ ঔষধৰ কথা
আছেই। কি কৰোঁ! কি নকৰোঁ!
ভাবি ত'ত পোৱা নাই। মোৰ
অৱস্থা ইমানেই বেয়া আন নালাগে
বিহুত আলহী এজন আহিলেও
ভালকৈ খুৱাব পৰা ক্ষমতা বৰ্তমান
নাই।

ৰমেনৰ কথা শুনি
মনোৰমাই ও একো ক'ব
নোৱাৰিলে, মাত্ৰ চাহ লওঁক ঠাণ্ডা
হ'ব বুলি কৈ মনে মনে ভিতৰলৈ
গুচি গ'ল। কাৰণ তাইও দেখি
আছে ঘৰৰ অৱস্থা। কিমান বেয়া
সময়ৰ মাজেৰে সিহঁত দিনবোৰ
পাৰ কৰি আছে।

তেনেদৰেই দিনবোৰ
গৈ আছে। বিশেষ একো কৰিব
পৰা নাই ৰমেনে। বিহু উৰুকা পাই
গ'ল, কিন্তু তাৰ হাত শূণ্য হৈয়েই
আছে। বিহুলৈ বুলি যোগাৰ কৰিব
একোকে পৰা নাই। তাতে
ৰাতিপুৱাৰ পৰা মুখ ফুলাই বহি
থকা লৰা ছোৱালী দুটাৰ কথাইও
বাৰে বাৰে তাক আমনি কৰি
আছে। এটা সময়ত তাৰ নিজৰ
ওপৰতে খং উঠি গ'ল। ভাগ্য খন
মোৰ ইমানেই বেয়া নে! নিজকে
নিজে কৈ ঘৰৰ কাষৰ
তিনিআলিটোলৈ ওলাই গুচি
গ'ল।

তিনিআলিৰ আহত
জোপাৰ তলতে বহা তাৰ গাঁৱৰে
অৰুণ বেপাৰীৰ পাচলি দোকান
খনৰ তলতে বহি আছে এবেলা।
দুখ লগা চাৱনিৰে গোটেই বজাৰ
খন চাই আছে যিমান পাৰে, বিহুৰ
বজাৰ সকলো বস্ত্ৰৰে উভৈনদী,
মানুহৰ সমাগম বহুত, সকলো ব্যস্ত
বজাৰ কৰাত, মাত্ৰ সি হে যেন
বজাৰ খনত বজাৰ নকৰা মানুহ
এটা সময়ত তাৰ তেনে অনুভৱ
হ'ল।

অ' ৰমেন দা.....
হঠাৎ সি শুনে কাৰোবাৰ মাত ঘূৰি
চাই দেখিলে গাঁৱৰ ডেকা লৰা
অভয়। অভয়ে ক'লে দাদা আপুনি
ইয়াত কি কৰিছে মোৰ লগত
আহক। ৰমেনে বুজি নাপাই ক'লে
ক'লে? আৰু কিয়? অজয়ে ক'লে
আহক সকলো গম পাব আমাৰ
গাঁৱৰ সংঘলৈ। সি আকৌ ক'লে
কিয় যাব লাগে! তই ক'ব লাগিব
তেতিয়াহে যাম। সি ক'লে ভাল
খবৰ আছে আহক। তাৰ কথাত
সি ক'লে কি ভাল খবৰ? সি
ক'লে যে আপুনি যোৱা দুৰ্গা
পূজাত যে আমাৰ পৰা লটাৰী
টিকট লৈছিল সেইখন মহামাৰীৰ
বাবে পাতিব নোৱাৰিলোঁ
নহয়...সেয়ে আজি পাতিছোঁ আৰু

আপোনাৰ টিকট ফুলিছে।
কথাটো শুনি সি
উৎফুল্লিত হ'ল যদিও তাক দমাই
ৰাখি আকৌ সুধিলে সচাঁ নে
মিছা? সি ক'লে সচাঁ। তাৰ পাছত
আকৌ সুধিলে কি পুৰস্কাৰ
পাইছোঁ। এইবাৰ কিন্তু অজয়ে
একো উত্তৰ নিদিলে তাৰ হাতত
ধৰি তাত আপুনি সকলো গম পাব
বুলি কে টানি লৈ গুচি গ'ল।
গৈ পোৱাৰ পাছত
এঠাইত ৰৈ আছে, টিকটৰ আনন্দ
তাৰ গাত লগাই নাই ভাবি আছে
কি দিবনো! সামান্য কিবা এটা দিব
চাগে! তেনেতে মাইকত তাৰ নাম
সহ কোনোবাই চিঞৰি থকা
শুনিলে যে শ্ৰীযুত ৰমেন বৰুৱা
(আঠপৃষ্ঠাত চাওক)

পাভ সংৰক্ষিত বনাঞ্চল অনুৰাধা শৰ্মা পূজাৰীৰ কাহিনীৰে

চৰকাৰী ভূমিত বসবাস কৰি থকা বেদখলকাৰীৰ বাসগৃহত চলাইছে এক্সেভেটৰৰ হাতোৰা। প্ৰশাসনে উচ্ছেদ অভিযানত ৪০খন এক্সেভেটৰ আৰু ২২ খন ট্ৰেক্টৰ ব্যৱহাৰ কৰে। বনাঞ্চলখনৰ ৪৫০ হেক্টৰ বেদখলকৃত ভূমিৰ ভিতৰত ২৫০ হেক্টৰ ভূমি প্ৰশাসনে বেদখলমুক্ত কৰে। প্ৰশাসনে বেদখলকাৰীয়ে খন্দোৱা বৃহৎ বৃহৎ পুখুৰী এক্সেভেটৰ আৰু ট্ৰেক্টৰেৰে খান্দি একাকৰ কৰে। আঠ শতাধিক আৰক্ষী আৰু অৰ্ধ সামৰিক বাহিনী নিয়োগ কৰা হয় বনাঞ্চলখনৰ চৰকাৰী ভূমি উচ্ছেদ অভিযানত। বনাঞ্চলখনৰ কাষৰীয়া লোকে সংবাদ মাধ্যমক

জানিবলৈ দিয়া মতে, বনাঞ্চলখনৰ চৰকাৰী ভূমিত বসবাস কৰা বেদখলকাৰীসকল ইতিমধ্যে বনাঞ্চলখনৰ পৰা আঁতৰি গৈছে। জিলা বন প্ৰাধিকাৰী বিষয়া অশোক কুমাৰ দেৱ চৌধুৰীয়ে জানিবলৈ দিয়া মতে, সম্পূৰ্ণ শান্তিপূৰ্ণভাৱেই অভিযানৰ সামৰি পৰে। বেদখলমুক্ত হোৱাৰ পাছত সংৰক্ষিত বনাঞ্চলখনৰ ১০০ হেক্টৰ ভূমিত গছপুলি ৰোপণ কৰাৰ লগতে বনাঞ্চলত পূৰ্বৰ দৰে ম'হৰ বসতিপ্ৰধান এলেকা হিচাপে গঢ়ি তুলিবৰ বাবে পৰিকল্পনা কৰা হ'ব বুলি উল্লেখ কৰে।

সংগীতসমূহ আনুষ্ঠানিকভাৱে মুকলি কৰা হয়। সম্প্ৰতি দেশ-বিদেশৰ বিভিন্ন চলচ্চিত্ৰ মহোৎসৱত প্ৰদৰ্শিত তথা সমাদৃত ছবিখনৰ সংগীত পৰিচালনা কৰিছে তৰালী শৰ্মাই। ছবিখনিত সংযোজিত তৰালী শৰ্মাৰ দুয়োটা গীতত কণ্ঠদান কৰিছে ৰূপম ভূঞা আৰু তৰালী শৰ্মাই। মূলতঃ বৃদ্ধাৱস্থাত একাংশ পিতৃ-মাতৃয়ে নিজৰ সন্তান থকাৰ পাছতো কেনেদৰে নিসংগ হৈ পৰে আৰু সেই শোক-সন্তাপবোৰ কেনেদৰে অবদমন কৰি থাকিবলগীয়া হয় তাকেই মূল বিষয়বস্তু হিচাপে লৈ ছবিখনৰ চিত্ৰনাট্য-সংলাপ লিখিছে পৰিচালক মঞ্জুল বৰুৱাই।

চিনেমাটোগ্ৰাফী সুমন দুৱৰাৰ। ছাউণ্ড ডিজাইন কৰিছে অমৃত প্ৰীতমে। সাজসজ্জা গৰিমা শইকীয়া গাৰ্গৰ। মেকআপ আৰ্টিষ্ট তীৰজ্যোতি বৈৰাগী। ছবিখনি সম্পাদনা কৰিছে টুৱেনচাণ্ডে। ৰি-ৰেকৰ্ডিং আৰু মিক্সিং কৰিছে দেবাজিৎ চাংমাইয়ে। পোষ্টাৰ ডিজাইন কৰিছে ৰিতুপৰ্ণ বৰাই। “অনুৰ” ত অভিনয় কৰিছে ক্ৰমে- বলীউডৰ জনপ্ৰিয় শিল্পী ৰজত কাপুৰ, ড° জাহানাৰা বেগম, বলোৰাম দাস, উদয়ন দুৱৰা, ৰাজশ্ৰী শৰ্মা, বিদ্যা ভাৰতী, বিভূতি ভূষণ হাজৰিকা, মানস দাস, ডাঃ জয়ন্ত দাস, আখ্যা জে. কাশ্যপ, ময়ূৰ জি. দাস,

শ্ৰুতিমালা শইকীয়া, কুল কুলদীপ, ৰয়ন্তী ৰাভা, মিতু বি. কাশ্যপ, দ্ৰুপদ দাস, অঞ্জনাভ ৰাজখোৱা আদিয়ে। আনহাতে, ছবিখনৰ সংগীত মুকলি কৰি সাহিত্যিক অনুৰাধা শৰ্মা পূজাৰীয়ে ভাষণ প্ৰদান কৰি অসমীয়া ছবিৰ উত্থান, যুৱপ্ৰজন্মৰ উদীয়মান চলচ্চিত্ৰ নিৰ্মাণৰ বিষয়ে প্ৰশংসা কৰে। তদুপৰি, অনুষ্ঠানত উপস্থিত বিশিষ্ট ব্যক্তিসকল ক্ৰমে জ্যেষ্ঠ চলচ্চিত্ৰ সমালোচক, পৰিচালক উৎপল বৰপূজাৰী প্ৰমুখ্যে বহুকেইগৰাকী গণ্য-মান্য ব্যক্তিয়ে ছবিখনৰ সন্দৰ্ভত বক্তব্য দাঙি ধৰে।

পথ সুৰক্ষা
জীৱন ৰক্ষা

JANASANYOG- 3830/22

ঘন কুঁৱলীৰ ফলত পথ ধূসৰিত হৈ পৰে

সমুৱ হ'লে কুঁৱলীৰ সময়ত গাড়ী চালনা পৰিহাৰ কৰক

সতৰ্ক থাকক আৰু ফগ লাইট ব্যৱহাৰ কৰি নিয়ন্ত্ৰিত

গতিত সাৱধানে গাড়ী চলাওক

পথৰ দাঁতিত গাড়ী পাৰ্ক নকৰিব

সমুখত থকা বাহনৰ পৰা সুৰক্ষিত দূৰত্ব বজাই ৰাখক

অপ্ৰয়োজনীয়ভাৱে গতিপথ সলনি নকৰিব

অথবা অভাৱটোক নকৰিব

পথ সুৰক্ষা বিধি মানি চলক

নিজৰ জীৱন আৰু আনৰ জীৱনো বচাওক

তথ্য আৰু জনসংযোগ সঞ্চালকালয়, অসমৰ দ্বাৰা প্ৰচাৰিত Follow us

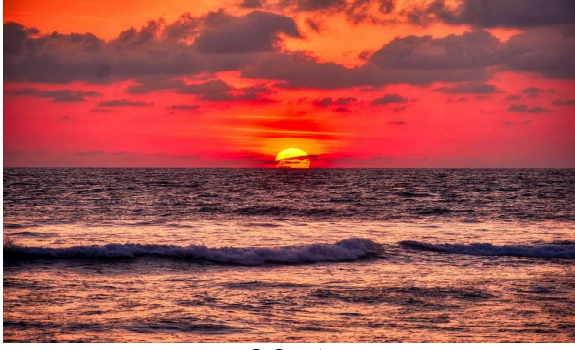

[@TransportAssam](https://www.transportassam.gov.in) 9531107518
[@diprassam](https://www.diprassam.gov.in)

অসম ৰাষ্ট্ৰ ছবিক্লাইব কৰিবলৈ ৮৮৭৭১১২৩৫ ত Assam লিখি ৱাটছঅপ কৰক

হেঙুলীয়া আকাশখনি

চুমিতা গগৈ,
অষ্টম শ্ৰেণী, টীয়ক

অস্ত বেলিটিয়ে কৈ যায়
বাস্তবৰ বহু জীয়া কাহিনী
কোনোৰে উভটিছে সপোন সামৰি
কোনোৰে আকৌ ভাগৰিছে
জীৱন যুঁজৰ নাটৰ আঁত ধৰি।
ঘৰমুৱা পখীৰ কোলাহল
সজীৱ কৰি তুলিছে এই আৱেলি।
সুমথিৰা বগুৰ
আকাশৰ তলত বহি
অস্ত বেলিটিলৈ চাই কোনোৰে
নিজকে নিজে কৈছে
নতুন এটি ৰাতিপূৰাৰ লগত হ'ব
আকৌ নতুন যাত্ৰাৰ আৰম্ভণি।

আমাৰ গাঁও

অভিলাষা গগৈ,
পঞ্চম শ্ৰেণী, টীয়ক

দূৰতে জিলিকি থকা
সৌ মোৰ গাওঁখনি
গছ-লতা হাবিৰে ভৰা
মোৰ চেনেহী গাঁওখনি
ইয়াতে থাকে সকলোৰে
একতাৰে মিলিজুলি।

বতাহ আৰু বৰষুণ

অংকিতা গগৈ,
পঞ্চম শ্ৰেণী, টীয়ক

ৰিৰ ৰিৰ বতাহ বলিছে,
এটুপ দুটুপকৈ বৰষুণৰ টোপাল পৰিছে।
লাহে লাহে বৰষুণ ডাঙৰকৈ আহিছে
মেঘে গাজিছে গুম গুমকৈ
ভেকুলীয়ে মাতিছে
টুৰ টুৰকৈ।

হেঁপাহৰ ভোগালী

বশ্মি ৰেখা দুৱৰা

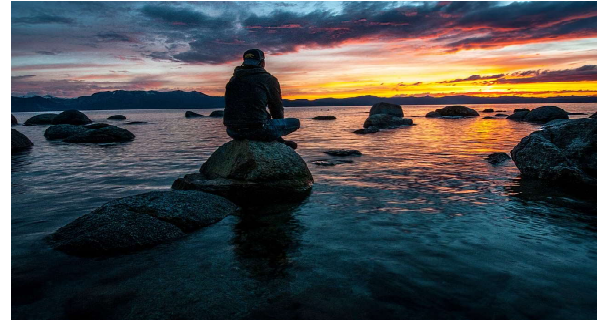
আমাৰ সকলোৰে বাবে প্ৰত্যেকটো
বিহুয়ে বৰ হেঁপাহৰ। মাঘ বিহুটো
কোনো ব্যতিক্ৰম নহয়। মাঘ
বিহুক ভোগালী বিহুবুলিয়ো কোৱা
হয়। আঘোণৰ পথাৰৰ ধানবোৰ
চপোৱা লগে-লগে পথাৰবোৰ
মুকলি হৈ পৰে, আৰু গাঁৱৰ ডেকা-
বঢ়া সকলোৰে বিহুৰ বাবে প্ৰস্তুতি
চলায়। খৰি কাটি শুকুৱায় মেজি
বনাবৰ বাবে, নৰা কাটি ভেলাঘৰ
সাজে। সেই ভেলাঘৰতে
ডেকাসকলে কেইবাদিনৰ আগৰ
পৰা থাকি মেজি ৰখীয়া হয়।
চৌদিশে উখল-মাখল পৰিৱেশ,
গাঁৱৰ জীয়ৰী-বোৱাৰী সকলোৰে
গাঁত তৰণি নাইকিয়া হয়।
চাৰিওফালে ঢেঁকীৰ গুমগুমনি
সান্দহ, চিৰা, পিঠাবোৰে প্ৰাণ পাই
উঠে। মেজি ৰখীয়া ডেকা সকলক
পিঠা-পনা বনাই জীয়ৰী-বোৱাৰী
সকলে চাহ দিয়েগৈ। গাঁৱৰ
সমাজতহে এই আনন্দ উপভোগ
কৰিবলৈ পোৱা যায়। আঘোণৰ
পথাৰৰ ধানেৰে ভঁৰাল উপচাই
ভোগালী বিহুত ৰাইজ সমিল-
মিলেৰে এসাঁজ একেলগে ভোগ
কৰে। উৰুকাৰ ৰাতি ডেকা সকলে
স্বফুৰ্তিতে ভঙা জেউৰা, কুঁহিয়াৰ,
নাৰিকল আদি চুৰ কৰি আনে
ভেলাঘৰলৈ। কিছু ঠাইত ঠাইত
হাঁহ কুকুৰা চুৰ কৰাওঁ দেখা যায়
যদিও সেয়া গ্ৰহণ যোগ্য নহয়।

এই বিহুৰ লগত সংগতি ৰাখি কিছু
খেল-ধেমালিয়ো অনুষ্ঠিত কৰে,
যাতে শিশুসকল খেলৰ প্ৰতি
আগ্ৰহী হ'ব পাৰে। কিছু ঠাইত
উৰুকাৰ দিনা ভোজভাত খায় আৰু
কিছু ঠাইত দোমাহীৰ দিনাও
ভোজভাত খোৱাও দেখা যায়।
দোমাহী বা সংক্ৰান্তি দিনা পুৱাই
গাঁৱৰ ৰাইজে মিলি একেলগে
মেজিৰ জুই ফুৰাই। মেজিত
তিনিজন ল'ৰাই অগ্নি সংযোগ কৰা
দেখা যায়, এই নিয়ম অতীজৰে
পৰা চলি আহিছে। মেজি
জ্বলোৱাৰ আগত বহুতে চাকি
জ্বলাই আশীৰ্বাদো লয়। তাৰপাছত
ডেকাসকলক চাহ, জলপান, লাডু,
পিঠা, মিঠা আলু, কাঠ আলু
আদিয়ে চাহ দি ঘৰাঘৰি আহি
পৰিয়ালৰ সতে চাহ-জলপান গ্ৰহণ
কৰে। মেজি জ্বলি শেষ হোৱাৰ

পাছত সকলোৰে পথাৰত
একগোট হৈ কুকুৰা যুঁজ, কণী
খেল, ৰছী টনা, টেকেলি ভঙা,
দৌৰ আদি খেলবোৰ অনুষ্ঠিত
কৰি সৰু ল'ৰা-ছোৱালী সকলক
পুৰস্কৃত কৰি উৎসাহিত কৰা দেখা
যায়। ম'হ যুঁজ বৰ্তমান সময়ত
লুপ্ত হৈছে যদিও কিছু ঠাইত
পৰম্পৰা ধৰি ৰাখিবৰ বাবে ম'হ
যুঁজ অনুষ্ঠিত কৰিবলৈ চেষ্টা কৰে।
গাঁৱৰ সমাজৰ বৰ আনন্দৰ
তিনিওটা বিহু। প্ৰত্যেকটো বিহুয়ে
অতি আদৰৰ। চহাজীৱনৰ কৃষিৰ
লগত সম্বন্ধ। ধান সিঁচা, ধান ৰুৱা,
ধান চপোৱা আদি। বাপতি-সাহন
বিহুকেইটাকে উলহ-মালহেৰে
পালন কৰি পৰম্পৰা ৰক্ষা
কৰাটোৱেই আমাৰ দায়িত্ব।

নিজক কেতিয়া ঠিক কৰিম ??

চন্দ্ৰ শেখৰ পৰাজুলী,
বিশ্বনাথ চাৰিআলি

আমি জন্ম গ্ৰহণ কৰাৰ
পৰা বৰ্তমান সময়লৈকে সদায়
বেছিভাগ ক্ষেত্ৰতে আনকে
দোষাৰোপ কৰি গৈছো বা আনকে
দোষাৰোপ কৰি যাওঁ। কেতিয়াবা
গহীন গম্ভীৰ ভাবে নিজৰ
আত্মজীৱনী কথা বিশ্লেষণ কৰিলে
গম পাম আমি প্ৰায় প্ৰতিজন
মানুহে নিজক কেতিয়াও
সংশোধন কৰাৰ কথা চিন্তা-চৰ্চা
কৰাৰ পৰা বিৰত আছোঁ। অৰ্থাৎ
প্ৰায় প্ৰতিজনে ব্যক্তিয়ে নিজৰ
বিবেক বুদ্ধিয়ে ঢুকি পোৱা
কথাবোৰকে প্ৰকৃত সত্য বুলি
বিবেচনা কৰে। ইয়াতে কথা হ'ল
এই সংসাৰত প্ৰকৃত সত্য কি তাৰ
নিৰ্ধাৰণ আমি কোনেও কৰিব
নোৱাৰোঁ। কিয়নো আমাৰ
কিছুমান মানুহক যিবোৰ কথা বা
কাম কৰিলে মনত বৰ আঘাত
দিয়ে আৰু সেই একেটাই কথা বা
কামবোৰ কৰি কিছুমান মানুহৰ বৰ
আনন্দ অনুভৱ কৰে। আমি জন্ম
গ্ৰহণ কৰা সংসাৰ খনত সঠিক বা
সত্য পথৰ সন্ধান কৰিব
নোৱাৰিলেও বৰ্তমান সময়ত

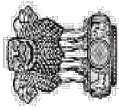
সংসাৰত বসবাস কৰা
লোকসকলক উপকাৰী দিশ আৰু
অপকাৰী দিশবোৰ আমি প্ৰায়বোৰ
মানুহে নিজৰ মনত অলপমান
হ'লেও উপলব্ধি কৰিবলৈ সক্ষম।
তেন্তে আমি কিমানবোৰ মানুহে
কেবল মাত্ৰ নিজা হিতৰ কথা
পৰিহাৰ কৰি সকলো মানুহৰ
কথা চিন্তা চৰ্চা কৰি আহিছোঁ।
আচলতে ইয়াতে কিছুমান
বুদ্ধিজীৱী সকলে প্ৰথমে এটাই
মত পোষণ কৰিব যে 'ভোকৰ
তাৰণাত মানুহে কেবল নিজৰ
পাপী পেট ভৰাবলৈহে যত্ন কৰে।'
আচলতে এই যুক্তি দিয়াটো এশ
শতাংশয়ে অশুদ্ধ। অৰ্থাৎ

পৃথিৱীত ভাল মানসিকতা
গঢ়িবলৈ হ'লে ভৰপূৰ পেট নহয়।
এখন পৰিপূৰ্ণ সুন্দৰ মনৰহে
দৰকাৰ।

সেয়েহে এতিয়া
ডাঙৰ কথা হ'ল আনক আমি
আমাৰ দৰে সলাই পেলাবলৈ
বহুতো প্ৰচেষ্টা কৰি যাওঁ। কিন্তু
নিজকো কেতিয়াবা আনৰ হিতৰ
কথা বিবেচনা কৰি নিজকে
পৰিবৰ্তন কৰি যাবলৈ কিমান দূৰ
চেষ্টা কৰিছোঁ। ইয়াতে মই
অন্তিমত কথা এটা উল্লেখ কৰি
দিওঁ যে নিজক ঠিক কৰিবলৈ গৈ
নিজৰ আচল স্বৰূপ বা অস্থিতক
সম্পূৰ্ণ ৰূপে সলনি কৰি পেলাব

(আঠপৃষ্ঠাত চাওক)

JANASANYOG-3826/22

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

सत्यमेव जयते
स्वामि पबकान्

ଅସିବହନ ବିଭାଗ

বনভোজৰ আনন্দ লওক, দুধটনাৰ সৰা আঁতৰত থাকক

বনভোজ্য বাবে মাত্রা কবোতে সুনিশ্চিত কবাব

চালকে যাতে মাদ্যপান নকরে

গাড়ীত অত্যধিক মাল্গী নুহ

নির্ধাৰিত গতিমীমাৰ ভিতৰত
গাড়ী চলোৱা

ମହା ମୁବରକ୍କାବ ନିୟାମ ଆଲମ କବକ
ନିଜର ଲଗାତୁ ଆଲମାବ ଜୀବନ ବରକା କବକ

তথ্য আৰু জনসংযোগ সঞ্চালকালয়, অসমৰ দ্বাৰা প্ৰচাৰিত

Follow us

@diprassam diprassam@gmail.com [dipr.assam.gov.in](http://diprassam.dipr.assam.gov.in)

অসম বার্তা ছান্দ্রনাথ কবিবৰ্ণে ৮২৮৭৯১২১৫৮ ত Assam ৰিপি ৰাটছ্ৰএপ কবক

ভোগালী বিহু হ'ল গৈ

আহি আমাৰ মাজত উপস্থিত হৈছে। যি গৰাকীয়ে আজি ভাগ্য পৰীক্ষাৰ খেল খনৰ প্ৰথম পুৰস্কাৰ বিজয়ী হৈছে। যিটো আছিল নগদ পাঁচ হাজাৰ টকা।

পাঁচ হাজাৰ টকা.....
সি বিশ্বাস কৰিব পৰা নাই পাঁচ হাজাৰ টকা। তাক মঞ্চলৈ উঠি আহিবলৈ অনুৰোধ কৰিলে। কোৱাৰ লগে লগে সি উঠি গ'ল। লগে লগে তাৰ হাতত গুজি দিলে এটা খাম। অলপ পিছতে নামি আহিল সি মঞ্চৰ পৰা খামটো অকণমান ফালি জুৰি চোৱা নিচিনাকৈ চালে দেখিলে হয় দুখন দুহেজাৰ টকাৰ নোট আৰু

দুখন পাঁচশ টকাৰ নোট ভিতৰত সোমাই আছে।

টকা কেইটা পায় তাৰ ৰূপেই সলনি হৈ গ'ল। খোজ কাঢ়িব নিবিচৰা এলেহুৱা মানুহৰ দৰে মন মাৰি সেই আহত জোপাৰ তলত এবেলা বহি থকা ৰমেনৰ গাত ত'ত নাইকিয়া হ'ল টকা কেইটা পাই। লগে লগে যৈণীয়েকলৈ ফোন কৰিলে আৰু এক প্ৰকাৰে চিঞৰি কোৱাৰ দৰেই ক'লে হেৰা... শুনিছাঁ.... মই ঘৰলৈ গৈ আছোঁ দেই, সিহঁতক কে দিয়া কাপোৰ নি আছোঁ বুলি আৰু তুমিও সাজু হোৱা ভোগালীক ভোগালী কৰিবলৈ।

নিজক কেতিয়া ঠিক কৰিম ??

বুলি মই মত পোষণ কৰা নাই। অৰ্থাৎ মানুহৰ মনত আঘাত নিদিয়াকৈ মানুহৰ হিতৰ কথা চিন্তা-চৰ্চা কৰি জন কল্যাণৰ স্বার্থ আগত ৰাখি নিজ নিজ দুৰ্বল দিশবোৰ সলনি কৰি পেলাবলৈ যত্ন কৰক। আপোনালোকক

উদ্দেশ্য কৰি কোৱাৰ দৰে মোৰো সেই একেটাই প্ৰচেষ্টা অব্যাহত। কাৰণ এই সংসাৰখনত সৰ্বগুণ সম্পন্ন কোনো এজন ব্যক্তিয়ে নাই। তথাপিও কিছুমান ক্ষেত্ৰত নিজৰ বিবেক বুদ্ধিৰ বিকশিত কৰি গৈ থকাৰো অত্যন্ত দৰকাৰ।

যোৱা খণ্ডৰ পৰা...

- কি ও কনচেং, কি হৈছে আজি তোৰ...? কিয় মনটো মাৰি আছে..?

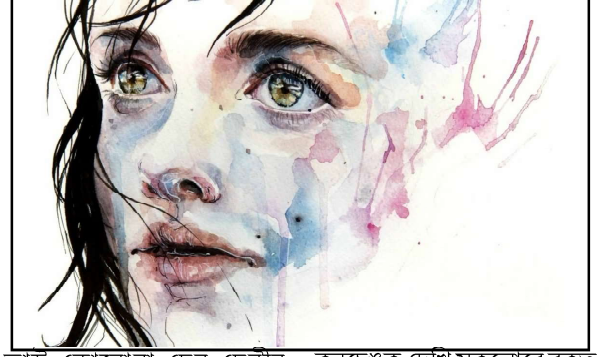
- নকবি ও ককাই, বজাৰ খনৰ কথা ভাবিলে ভয় লগা হৈছে মনত...?
- তই ঠিকেই কৈছ, মই আজি কিছু দিনৰপৰা বজাৰ খনত যোৱা বন্ধ কৰিছোঁ। শুনিলে পাইছোঁ ক'ৰবাৰ পৰা এটা দল বান্ধি ভয় লগা মানুহ সোমাইছে হেনো আমাৰ ইয়াত...? আমাৰ এই সৰু যদিও ধুনীয়া বজাৰ খনত কি নিবলৈ আহিছে সিহঁতে...? কি পাব ইয়াত...? সহজ সৰল মনেৰে গঢ়ি তোলা এই সোণৰ দৰে জিলিকি থকা চুবুৰীটোৰ এই বজাৰ খনহে চকুত পৰিল সিহঁতৰ...?

লাংথুলুই কথাখিনি কৈ কৈ বহি পৰিল কনচেং হতৰ পদূলিত...! কনচেঙে বুজিবলৈ বাকি নাই, সিহঁতৰ চুবুৰীটোৰ লগতে বজাৰখনতো যে ক'ৰবাৰ পৰা কলা মেঘ এটুকুৰা উৰি আহি ঢাকি ধৰিছে...? পামেগাম আৰু লাংথুলু হঁতৰ দৰে মানুহবোৰে কিমান কষ্টৰ ফলত তুলি তালি ডাঙৰ দীঘল কৰি বুকুৰ তেজ ঢালি আজি এইৰূপত দেখিবলৈ পাইছে সোণৰ দৰে উজ্জ্বল, নিষ্পাপ হৃদয়ৰ মৰম লগা মানুহৰ লগতে জীৱ-জন্তু, পশু-পক্ষী, চৰাই-চিৰিকটি, আদিৰে সজাই তুলিছে চুবুৰীটোক। তাক এনেকৈ কলা মানুহৰ হাতত কেনেকৈ শেষ হ'বলৈ দিব পাৰে...? কেতিয়াও নোৱাৰে, আপুনিও নোৱাৰে...? ময়ো নোৱাৰোঁ সেয়া সম্ভৱ নহয়।

দুখতে ভাগি পৰা লাংথুলু ককাইক ক'লে... - এ ককাই আমি আৰু এনেকৈ বহি থাকিলে নহ'ব, আমাৰ মৰমৰ চুবুৰীটোক ৰক্ষা কৰিবলৈ হ'লে আমি নিজেই কিবা এটা কৰিব লাগিব। আজি গধূলি মন্দিৰত চুবুৰীটোৰ সকলোকে শিশুৰ পৰা বুঢ়ালৈকে আহিবলৈ ক'লে হ'ল; তাত আজি ইয়াৰ বিষয়ে আলোচনা কৰা হ'ব। তই এতিয়া যা। চুবুৰীটোৰ সকলোকে মাতি আহগৈ! ময়ো গৈ আছোঁ তালৈ। কনচেং ভিতৰত সোমাল। কনচেঙৰ কথাবোৰ শুনিলে আচৰিত লাগে...! তাই এগৰাকী ছোৱালী হৈ বুকুত ইমান সাহস তাৰ ওপৰিও চুবুৰীটোৰ সকলোকে সাহসী কৰি তোলাৰো তাইৰ বুকুত সাহ আছে। কি অদ্ভুত তাই? তাইৰ জ্ঞান আৰু বুদ্ধিৰ আগত কাৰো লগতে তুলনা কৰিব নোৱাৰি ...? তাই মানুহ নহয়,

কনচেং

মুন ৰাজবংশী

তাই কোনোবা দেৱ দেৱীৰ সন্তান। যি আমাৰ দৰে সাধাৰণ মানুহৰ ৰক্ষা কৰিবলৈ আমাৰ মাজত পথাইছে...!

মন্দিৰত এবাৰ শঙ্খৰ ধ্বনি বাজি উঠাত গম পালে যে এইয়া হৈছে মন্দিৰৰ চোতালত সকলোকে একলগ কৰা সংকেত...! দ্বিতীয় টো বাজি লে গম পোৱা যাব যে তাত চুবুৰীটোৰ সকলোৱে আহি উপস্থিত হৈছে। শেষৰটো বাজি উঠাৰ আগতে সকলোৱে কনচেঙক বিচাৰি পোৱা নাই...! এই মিটিং খন আচলতে কনচেঙৰ কথামতেহে পতা হৈছিল। গতিকে যিজনাই যিটো উদ্দেশ্যত আজিৰ এই মিটিং খন দিছিল সেইজনাই ইয়াত নাথাকিলে কেনেকৈ জানিব লোকসকলে আজি হঠাৎ মন্দিৰৰ চোতালত কিয় মাতিছে...?

মিটিং স্থলীত কনচেঙক দেখা নাপাই পামেগামে এজন লোকক পথাই কনচেঙক মাতি আনিবলৈ ক'লে; এনেতে লাংথুলুই পামেগামক ক'লে, - এই পামে, কনচেং জানো অলপ সময়ৰ আগতে ইয়াতে বহি থকা নাছিল, এতিয়া ক'ত যাব পাৰে তাই...? সকলো আয়োজন তাইৰ কথামতে হে কৰা হৈছিল...? এতিয়া যদি তাই নাই কি হ'ব...? কি উদ্দেশ্যত আমি সকলোকে ইয়ালৈ মাতি আনিছোঁ...?

মন্দিৰৰ ভিতৰৰ পৰা চাংমাই দৌৰি ওলাই আহি পামেগাম আৰু লাংথুলুক কাণে কাণে ক'লে, কনচেং ভিতৰতে আছে। পূজা শেষ হ'বৰ হৈছে বন দেৱীক সেৱা কৰি এতিয়াই আহি আছে চিন্তা কৰি থাকিবলৈ মানা কৰিছে তাই...? সেয়ে মই আপোনালোকক ক'বলৈ আহিলোঁ...! মিটিং খন আৰম্ভ কৰি দিবলৈ কৈছে তাই। মই মন্দিৰৰ ভিতৰতে আছোঁ, কিবা প্ৰয়োজন হ'লে মাতি দিব। চাংমাই গ'ল, এনেতে পামেগামে এটা নিৰ্দিষ্ট স্থানত গৈ থিয় হৈ মিটিং আৰম্ভ কৰিবলৈ ওলাওতে কনচেং সকলোৰে মাজত থিয় হ'ল।

কনচেঙক দেখি সকলোৰে বুকুত প্ৰাণ ঘূৰি অহাৰ দৰে হ'ল...! লগে লগেই পামেগামে নিজৰ আসনত বহি কনচেঙক নিজৰ মত ৰাখিবলৈ ক'লে আৰু কি উদ্দেশ্যে ইয়াত মাতিলে তাকে জনাবলৈ ক'লে...?

মই আজি সকলোকে ইয়ালৈ মাতি আনিছোঁ হয় কিন্তু কিয় মাতিছো অলপ হ'লেও নিশ্চয় বুজি পাইছে। আমি এনেকৈ নজনাৰ ভাঁও ধৰি বহি থাকিলে নহ'ব। আমি আমাৰ তেজৰ মূল্য কিমান সিহঁতক দেখুৱাই দিব লাগিব। সিহঁতে বুজি পাওঁক, আমাৰ দৰে সৰু সৰু প্ৰাণীবোৰে কিমান কষ্ট আৰু ত্যাগ এৰি দি এই চুবুৰীটোক তুলি তালি ডাঙৰ দীঘল কৰি সোণৰ দৰে গঢ়ি তুলিছোঁ। কিন্তু আজি আমাৰ এই সোণৰ দৰে জিলিকি থকা চুবুৰীটো ধ্বংস কৰিবলৈ ভয়ংকৰ কলা কলা দৈত্য সোমাইছে। কেইবা দিনৰ পৰা আমাৰ বজাৰত দিনত অন্ধকাৰ নামি পৰে। এই সকলোবোৰ হ'বলৈ পাইছে একমাত্ৰ সিহঁত বোৰৰ বাবেই।

এতিয়া কথা হ'ল আমাৰ যদি সোণৰ চুবুৰীটোক জীয়াই ৰাখিব খোজে তেনেহ'লে আমি সিহঁতৰ লগত যুদ্ধ কৰিব লাগিব। আনে আমাক অলপো সহায় নকৰে সেয়া সত্য কথা। নিজৰ জীৱনটোক যদিহে অলপ ভালপাবলৈ শিকিছোঁ তেন্তে আমি দেশখনৰ লগতে নিজৰ চুবুৰীটোকো ভালপাব লাগিব। আমাৰ হাতত সময় একেবাৰে নাই...? গতিকে এতিয়াৰ পৰাই আমি কামত লাগিব লাগিব। কোনে কি কৰিব সেয়া সকলো পামেগাম আৰু লাংথুলুই জনাই দিব।

মিটিং খন ভংগ কৰাৰ পাছত সকলোৱে ঘৰমুৱা হ'ল। কিন্তু সকলোৰে মনত এটাই প্ৰশ্ন খেলিমেলিৰ সৃষ্টি কৰি আছে...; সিহঁত আকৌ কেনেকুৱা কলা দৈত্য মানুহ, যি আমাৰ এই সোণৰ চুবুৰীটোক ধ্বংস কৰিবলৈ

(নপৃষ্ঠাত চাওক)

নাৰী

অৰুণা গোস্বামী, তিতাবৰ

নাৰী তুমি শক্তি
আৰু ত্যাগৰ প্ৰতীক,
ৰূপে-গুণে হৈ বিভূষিত।
তুমি হৈছা সন্তানৰ জন্মদাত্ৰী,
হাস্যময়ী, কৰুণাময়ী,
মমতাময়ী মাতৃ।
ধৈৰ্যশীলা, সহনশীলা,
তুমি সৃষ্টিৰ আকৰ,
অপৰূপা তুমি নাৰী
দয়াৰ সাগৰ।
তথাপিও নাৰী তুমি
উপেক্ষিতা, নিষ্পেষিতা
লাঞ্ছিতা, বঞ্চিতা
কিয় হোৱা বাৰু?
নাৰী আজি স্বাধীন
জনসমাজত,
নিজকে চিনাকী দিয়ে
এই জগতত।

কনচেং

ওলাইছে...? কি পাব আমাৰ ইয়াত সিহঁতে, আমাৰতো এইয়া কোনো বজাৰ ৰাজভৱন নহয়, য'ত ধন, সোণ, হীৰা, মণি-মুকুতা আদি সকলো পাব। অ' আমাৰ ইয়াত তেওঁলোকে পাব কেৱল সোণৰ দৰে উজ্জ্বল নিৰ্মল, পবিত্ৰ একো একোখন নিষ্পাপ হৃদয়। তাৰ বাহিৰে আৰু কোনো আছে ইয়াত...?

ইফালে কনচেঙে চাংমাইচুবুৰীটোৰ আটাইকেইজনী গাভৰুক লগত লৈ সিহঁতে পহাৰৰ একেবাৰে শেষৰ ঢাপটোত থিয় হৈ চাইছে, শত্ৰুক কেনেকৈ কোনফালৰ পৰা বাধা দি ৰাখিব পাৰি...? তাৰ লগে লগে চাই গৈছে পাহাৰৰ মাজেৰে অহা যোৱা কৰা লুংলুঙীয়া বাটবোৰ। কনচেঙে কৈ উঠিল।

- সিহঁতে এই সৰু সৰু বাট কেইটাৰে সোমাব নোৱাৰে আমাৰ চুবুৰীত। কিয়নো, এইফালেৰে সোমালে সিহঁতক আমি নিমিষতে আঙুৰি ধৰি বধ কৰি পেলাম। নৈখনৰ ওপৰত থকা বাঁহৰ দলংখনেৰে পাৰ হ'ব নোৱাৰে, কিয়নো দলংখনৰ এটা মুৰে আমাৰ মানুহ থাকিব। সিহঁতে পাৰ হৈ আহিব খুজিলে আমাৰ মানুহে ৰচী কাটি দিব। গতিকে সিহঁতৰ হাতত মাথোঁ এটাই সম্পূৰ্ণ মুকলি বাট, সেইটো হ'ল, আমাৰ

চুবুৰীটোত সোমোৱা মুখ্য বাটটো। এতিয়া কথা হ'ল, মুখ্য বাটত আমাৰ চুবুৰীটোৰ ভিতৰত সকলোতকৈ অস্ত্ৰ চলাব পৰা লোকসকলক ৰাখিব লাগিব।

- লাংথলুক ৰাখিব পাৰিম তাৰ পাছত কামেঙক, তাৰ পাছত তেৰাঙক আৰু কোন আছে আমাৰ চুবুৰীটোত তেনে মানুহ কনচেং...?

- সেই কেইজনক এটাও ৰাখিব নোৱাৰিম তাত।

- কিয়...? সিহঁতেটো ভাল অস্ত্ৰ চলাব পাৰে। তাৰ মনত নাই জানো...! এবাৰ আমাৰ উৎসৱত কাজিয়া লাগোতে সিহঁত আটাইকেইজনে কেনেকৈ অস্ত্ৰ চলাইছিল...?

- আছে! আছে! সেই সকলোবোৰ মনত ভালকৈ আছে মোৰ। সেইবাবেইতো সিহঁতক ৰাখিব নোৱাৰিম। আমি সিহঁতক সেই দৈত্য সকলৰ চকুৰ পৰা লুকাই ৰাখিব লাগিব। পিছত প্ৰয়োজন হ'ব পাৰে। ঈশ্বৰে যাতে তেনেকুৱা একো নকৰক...! এতিয়া ব'ল আমাৰ মন্দিৰলৈ। তাত আমাৰ আই মাতৃ সকলে কি কৰিছে চাওঁ ব'ল। চাংমাই তই আই মাতৃসকলৰ লগত থাকিব।

পাহাৰী, তই সৰু সৰু শিশু সকলক লগত লৈ নামনিৰ দাঁতিত নতুনকৈ সজোৱা চাংঘৰটোত

থাকিব। প্ৰয়োজন হ'লে আমাৰ লগত সিহঁতেও যুঁজ দিব লাগিব। ৰংদৈ আৰু ৰহেদৈ তহঁত কেইজনীয়ে মুখ্য বাটত থকা ডেকাসকলক অস্ত্ৰ বিলাক হাতত তুলি দিয়াকৈ থাকিব। বাকি মই কৰিম।

কনচেঙে সিহঁতক নিজৰ নিজৰ কামত লাগিবলৈ কৈ টলি টলি পামেগাম আৰু লাংথলুৰ কাষত থিয় হ'ল...?

সকলো তৈয়াৰ হ'ল নে ককাই...?

- হ'ল কনচেং। তই যেনেকৈ কৈছ সকলোৱে তেনেকৈ কামত লাগি গৈছে।

- ঠিক আছে মই এতিয়া যাওঁ। মন্দিৰত আৰু কাম আছে। বাকু কনচেং।

পামেগামে বুজিবলৈ বৰ অসুবিধা হয় কনচেঙক। তাই নিজৰ বুদ্ধিমত্তাৰে কামবোৰ যিমান সুকীয়াকৈ কৰি নিছে আমিবোৰে ঢুকিয়ে নাপাওঁ। অন্ততঃ পাহাৰৰ সেই লুংলুঙীয়া বাটবোৰৰ কথা পাহৰিয়ে আছিলো। কিন্তু তাই প্ৰথমে সেই সকলোবোৰৰ কথাহে ভাবি সকলোবোৰ বাট বন্ধ কৰি থৈ শত্ৰুক পৰাস্ত কৰিবৰ কাৰণে এটাই বাট মুকলি কৰি থৈছে। সেয়া হ'ল মুখ্য বাট। তাইৰ এই বুদ্ধি আৰু সাহসিকতাক সহস্ৰ প্ৰনাম জনালোঁ দূৰৰ পৰাই।

ইফালে মন্দিৰত

কনচেঙে চুবুৰীটোৰ কেইজনমান বয়সীয়াল ককাক লগত লৈ তৈয়াৰ কৰি আছে দূৰৰ পৰাই শত্ৰুক বধ কৰিব পৰা শক্তিশালী অস্ত্ৰ। বাঁহৰ নাল লগাই তাৰ আগত লোহাৰ জোং থকা অস্ত্ৰ। বনৰীয়া জন্তুৰ দাঁতৰ নাল লগোৱা তীখা অস্ত্ৰ। ধনুৰ কাড় আৰু বহুতো এনে অস্ত্ৰ সস্ত্ৰ তৈয়াৰ কৰি উলিয়ালে, য'ত নেকি সহজেই শত্ৰুক বধ কৰিব পাৰে।

কনচেঙে মন্দিৰত থাকিয়েই মনতে ভাবিলে, বহুত সময় পাৰ হৈ গ'ল, কিন্তু এতিয়ালৈ শত্ৰুৰ কোনো খবৰ নাই। এনেতে তাইলৈ পামেগামৰ খবৰ আহিল...?

আমি আৰু ভয় খাব নালাগে, শত্ৰুৱে আমাৰ বুদ্ধি আৰু শক্তি দেখি সিহঁতে চাইগৈ ভয়তে উভতি গ'ল...! নহ'লে এতিয়ালৈ শত্ৰুৱে আমাৰ ওপৰত জপিয়াই পৰিল হয়। পামেগামৰ খবৰত কনচেং অলপো সন্তুষ্ট নহ'ল, কিয়নো - তাই বুজিব পাৰিছে। পৃথিৱীত প্ৰচণ্ড ধুমুহা অহাৰ আগতে যেনেকৈ কিছু সময় মৌন হৈ পৰে সকলো দিশ, ঠিক তাৰ পাছ মূহূৰ্তৰ পাছতেই সকলো বিধ্বংসী কৰি থৈ যায়, এতিয়াও ঠিক তেনে এটা পৰিস্থিতিৰ কথা কনচেঙে বুজিব পাৰিছে। সেয়ে তাই লগে লগেই তাৰ লগতে

পামেগামৰ ওচৰলৈ খবৰ পঠিয়াই দিলে, কোনোপধ্যেই সেই ঠাই এটা চেকেণ্ড সময়ৰ বাবে হ'লেও এৰি থৈ নাহিব? এইয়া হৈছে প্ৰচণ্ড বিধ্বংসী ধুমুহাৰ আগজাননী।

নাহ! নাই! মই যদি সিহঁতৰ কাষলৈ এতিয়াই এবাৰ গৈ নাহোঁ কথাটো ভয়ংকৰ হ'ব! সিহঁতে যদি শত্ৰুক দুৰ্বল বুলি ভাবি মুখ্য বাট এৰি থৈ আহে তেতিয়া হ'লে আমাৰ বৰ বিপদ হবগৈ। মই ইয়াত পাছলৈও আহিব পাৰিম। তাৰ আগত মই লাংথলু হঁতৰ কাষৰ পৰা এবাৰ আহোঁগৈ...? তাই বৈ নাথাকি পামেগামহঁতৰ ওচৰ পালে। লাংথলু হঁতক মাতি আনি শত্ৰুৰ শক্তিৰ কথা উল্লেখ কৰি আছিলহে.. এনেতে এটা দল আহি সিহঁতৰ ওপৰত জপিয়াই পৰিল। পলকতে সকলো চিটিকি পৰিল দশোদিশে। শত্ৰুৱে জাই জাই গুলি বৰ্ষণ কৰিব ধৰিলে। লাংথলু পামেগামহঁতেও দূৰৰ পৰাই ধনুৰ কাড় মাৰি সিহঁতৰ বহুত মানুহক মাটিত বগৰাই দিলে। কনচেঙে চাই নাথাকি তেৰাঙৰ হাতত থকা দীঘল দীঘল জোঙা অস্ত্ৰ কেইপাত মান কাটি লৈ আনি শত্ৰুৰ বুকু ভেদিলে। কনচেঙৰ লক্ষ্য আৰু সাহস দেখি তেৰাঙৰ চকু কপালত উঠিল।

(আগলৈ)

বাঘ হাজৰিকা- এটি অবাঞ্ছিত বিতৰ্ক

২০২২ বৰ্ষত উদযাপিত লাচিত দিৱসৰ সময়ৰ পৰা বহু বেছিকৈ উত্থাপিত এটি অন্যতম বিতৰ্কৰ জৰিয়তে অসমৰ এটি ঐতিহাসিক ভাবে গৌৰৱোজ্বল চৰিত্ৰক নস্যাৎ কৰিবলৈ আৰম্ভ হোৱা চক্ৰান্তই অসমৰ জাতীয়তাবাদী সমাজৰ আবেগ অনুভূতিক বাৰুকৈয়ে জোঁকাৰি গৈছে। এই চৰিত্ৰটিৰ নায়ক গৰাকীৰ নাম হৈছে বাঘ হাজৰিকা। যাৰ প্ৰকৃত নাম ইছমাইল ছিদ্দিকি বুলি বহুল ভাৱে প্ৰচলিত হৈ আহিছে। অসমৰ অন্যতম চুফীবাদী কবি আৰু পাৰস্যৰ বিখ্যাত কবি ওমৰ খায়ামৰ কাব্য গ্ৰন্থ ৰুবায়েতৰ অনুবাদক, অসম সাহিত্য সভাৰ প্ৰাক্তন সভাপতি, জ্ঞান মালিনীৰ ৰচক মৌলৱী মফিজুদ্দিন আহমদ হাজৰিকা এইবাঘ হাজৰিকা ওৰফে ইছমাইল ছিদ্দিকিৰ এগৰাকী উত্তৰ পুৰুষ বুলি জনাজাত। শৰাইঘাটৰ যুদ্ধত মূল সেনাপতি বীৰ লাচিত বৰফুকনৰ লগত আন কেইবাগৰাকী পালি সেনাপতিৰ

ভিতৰত বাঘ হাজৰিকাও এগৰাকী আছিল আৰু মোগলৰ সৈন্য বাহিনীয়ে ফজৰ নমাজত ব্যস্ত থকাৰ সুযোগত জপঙ গোহাঁইৰ লগত মিলি গৈ সিহঁতৰ হিলৈ, বৰটোপত পানী ঢালি সেইবোৰ বিকল কৰি যুদ্ধত অসমৰ সৈন্য বাহিনীক জয়ী কৰাত বিশেষ ভূমিকা লৈছিল বুলি ইতিহাসবিদ সকলে উল্লেখ কৰিছে।

ঐতিহাসিক পটভূমিত বিখ্যাত শৰাইঘাটৰ যুদ্ধ হিন্দু মুছলমানৰ মাজত হোৱা যুদ্ধ নাছিল। এই যুদ্ধৰ উদ্দেশ্য আছিল মোগল সাম্ৰাজ্য বহলাই সেই সময়ৰ ভাৰতৰ সৰু সৰু স্বাধীন ৰাজ্য সমূহক কৰ তলতীয়া কৰি মোগল সাম্ৰাজ্যৰ পৰিসৰ বৃদ্ধি কৰা। শৰাইঘাটৰ যুদ্ধ আছিল মোগল আৰু অসমীয়াৰ মাজত হোৱা যুদ্ধ। সাম্প্ৰতিক সময়ত এই যুদ্ধ খনিক কিছুমান তথাকথিত ইতিহাসবিদ আৰু ৰাজনৈতিক নেতাই তৰোৱালৰ দ্বাৰা ইছলাম ধৰ্ম প্ৰচাৰৰ উদ্দেশ্যে সংঘটিত হোৱা যুদ্ধ বুলি বহুল

প্ৰচাৰত লিপ্ত হোৱা পৰিলক্ষিত হৈছে। অৱশ্যে স্বৰ্গদেউ জয়ধ্বজ সিংহৰ দিনত মোগলে গুৱাহাটী দখল কৰিছিল আৰু ৰমণী গাভৰুকে ধৰি হাতী, ঘোঁৰাৰ লগতে সোন-ৰূপ আদি কৰ তথা উপটোকণ হিচাপে আদায় কৰি নিয়া বুলি বুৰঞ্জীত পোৱা যায়। কিন্তু কোনো মানুহকে ভয় ভাবুকি আৰু দাবী ধমকিৰে ইছলাম ধৰ্ম গ্ৰহণ কৰিবলৈ বাধ্য কৰোৱাৰ বিষয়ে পোৱা নাযায়।

অসমত মুছলমানৰ অস্তিত্ব প্ৰায় ১২০৮ খ্ৰীষ্টাব্দৰ পৰা পোৱা যায়। অসমত ইছলাম ধৰ্মৰ প্ৰচাৰ আৰু প্ৰসাৰৰ ক্ষেত্ৰত যুদ্ধ বিগ্ৰহৰ সলনি দূৰ দূৰণিৰ পৰা অহা ইছলাম ধৰ্মীয় চুফীবাদী সাধু সন্ত সকলৰ আধ্যাত্মিক প্ৰভাৱৰ কথাহে পোৱা যায়। এই সকলৰ ভিতৰত প্ৰধানকৈ আজান ফকীৰ ওৰফে চাহ মীৰান (মিলান), চাহ নৰী, জোলাকাদ পীৰ, গিয়াছুদ্দিন আউলিয়া, পীৰ জালালুদ্দিন তব্ৰিজী আদিৰ উল্লেখ পোৱা যায়।

ইছলাম ধৰ্মৰ প্ৰচাৰ

ফখৰুদ্দিন আহমেদ

আৰু প্ৰসাৰক লৈ অসমত কিছু বছৰ পূৰ্বলৈ কোনো বিতৰ্কৰ উন্মেষ হোৱা নাছিল। অৱশ্যে সাম্প্ৰতিক সময়ত সেয়া সুলভ হৈ পৰিছে। বাঘ হাজৰিকাক ইতিহাসৰ পৃষ্ঠাৰ পৰা নস্যাৎ কৰিব বিচাৰাৰ দৰে কিছুমান তথাকথিত ব্যক্তি আৰু দল-সংগঠনে সম্প্ৰীতিৰ সেতু আজান ফকীৰ চাহেব সম্পৰ্কতো বিতৰ্কিত মন্তব্য কৰাৰ নজিৰ আছে। এই ক্ষেত্ৰত অসম সাহিত্য সভাৰ প্ৰাক্তন সভাপতি চৈয়দ আব্দুল মালিক চাৰ সম্পৰ্কত এগৰাকী তথাকথিত লেখিকাই কটু আৰু বিৰোধ মন্তব্য কৰি ৰঙা ঘৰৰ

আলহী হ'ব লগা হোৱাৰ বিষয়ে অসমবাসী ইতিমধ্যে জ্ঞাত। ইতিহাসৰ পৃষ্ঠাক নস্যাৎ কৰাৰ প্ৰকৃত কাৰণ প্ৰকৃততে শুদ্ধ ইতিহাস উদ্ধাৰ যে নহয় সেয়া ধুকপ। অবাঞ্ছিত বিতৰ্কৰ সৃষ্টি কৰি কম সময়ৰ ভিতৰতে নিজক জন মানসত প্ৰতিষ্ঠা কৰা আৰু সাধাৰণ জনতাক ভাগ ভাগ কৰি শাসন ক্ষমতাৰ দীৰ্ঘ ম্যাদি ভোগৰ লালসাহে ইয়াৰ প্ৰকৃত কাৰণ।

ইতিহাসৰ বহুতো চৰিত্ৰৰ বৰ্ণনা জনশ্ৰুতিৰ জৰিয়তে পোৱা যায়। সতী জয়মতীৰ চৰিত্ৰৰ বৰ্ণনাও জনশ্ৰুতিৰ

(দহ পৃষ্ঠাত চাওক)

বাঘ হাজৰিকা- এটি অবাঞ্ছিত বিতৰ্ক

জৰিয়তেই পোৱা গৈছিল। সতী জয়মতী অসমবাসীৰ কিয় সমগ্ৰ বিশ্বৰ এটি অবিসম্মবাদী ঐতিহাসিক চৰিত্ৰ হিচাপে প্ৰতিষ্ঠিত হৈ আছে। সতী জয়মতীৰ ঐতিহাসিক চৰিত্ৰক লৈ কোনো বিতৰ্ক কোনো দিন হোৱা নাই আৰু ভবিষ্যতেও যে নহয় তাক ন দি ক'ব পাৰি। সতী জয়মতী অসম আৰু অসমীয়াৰ আবেগ আৰু অন্তৰৰ অমূল্য সম্পদ তথা সম্প্ৰীতিৰ সেতু হৈ চিৰদিন ভাস্কৰ হৈ থাকিব।

বাঘ হাজৰিকা শৰাইঘাট যুদ্ধৰ পালি সেনাপতি হিচাপে জনশ্ৰুতিত উল্লেখ আছে বুলি বুৰঞ্জীবিদ ড° সূৰ্য কুমাৰ ভূঞা দেৱে উল্লেখ কৰাৰ উপৰিও তেখেতৰ “স্বৰ্গদেউ ৰাজেশ্বৰ সিংহ” নামৰ বুৰঞ্জীত উল্লেখ কৰিছে এনেধৰণে “ ৰাম সিংহৰ অভিযানৰ সময়ত উজনিৰ বাঘ হাজৰিকা নামে এজন মুছলমান বীৰ পুৰুষ আছিল। -এই বাঘ হাজৰিকাই মোগলৰ যুদ্ধ প্ৰণালী আৰু কায়দা জানিছিল। তেওঁ লাচিত বৰফুকনৰ লগত থাকি মোগলৰ যুদ্ধ প্ৰণালীৰ সন্ধেত পোৱাত লাচিত বৰফুকনে মোগলৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰি বিদেশীক পৰাস্ত কৰিবলৈ সুযোগ পাইছিল। - জ্ঞান মালিনীৰ কবি মফিজুদ্দিন আহমদ হাজৰিকা এই বাঘ হাজৰিকাৰে সন্তান (উত্তৰ পুৰুষ)।” তেনেহলে বাঘ হাজৰিকাক লৈ বিতৰ্ক কিয়? কাৰণ হিচাপে উল্লেখ কৰিব পৰা বিষয়টি হ'ব এনেধৰণৰ যে বাঘ হাজৰিকা ধৰ্মীয় ভাবে মুছলমান আছিল। শৰাইঘাটৰ যুদ্ধ প্ৰসঙ্গত বাঘ হাজৰিকাক স্বীকৃতি প্ৰদান কৰিলে সাম্প্ৰতিক সময়ত কিছুমানে বিচাৰৰ দৰে বীৰ লাচিত বৰফুকন হিন্দু বীৰ হিচাপে প্ৰতিষ্ঠা হোৱাৰ সলনি ইতিপূৰ্বৰ পৰা জাতীয় বীৰ হিচাপে থকা প্ৰতিষ্ঠা অক্ষুণ্ণ থাকিব। সাম্প্ৰতিক সময়ত এয়া এশ শতাংশই সত্য।

শৰাইঘাট যুদ্ধৰ পালি সেনাপতি সকল আৰু সৈন্য বাহিনীত বিভিন্ন জাতি, ধৰ্ম, বৰ্ণ আৰু সম্প্ৰদায়ৰ লোকে আহোম সৈন্য বাহিনীত যোগদান কৰিছিল। তাত মুছলমান লোকেও যে যোগদান কৰিছিল সেয়া কোনো ইতিহাসবিদেনস্যাৎ কৰিব নোৱাৰে বা আজিলৈকে কৰা নাই।

এই বিতৰ্কৰ যদি পৰ্যালোচনা কৰা হয় তেন্তে দেখা যায় যে এয়া সাম্প্ৰদায়িক বিতৰ্কৰ আৱৰ্তত হৈ সম্ভৱ। এনেধৰণৰ বিতৰ্কৰ জৰিয়তে প্ৰকৃতাৰ্থত যে ইতিহাস উদ্ধাৰ নহয়, সাধাৰণ

জনজীৱনৰ কোনো উপকাৰ নহয় আৰু এচাম বিভিন্ন ক্ষেত্ৰত সুবিধাবাদীৰহে সুবিধা আদায়ৰ উৎস স্বৰূপ সেয়া বুজা সকলে ইতিমধ্যেই বুজি উঠিছে।

যিটো সময়ত দৈবজ্ঞই মোগলৰ সেনাপতি ৰামসিংহৰ পৰা ভেটি লৈ লগ্ন মিলা নাই বুলি কৈ আছিল সেই সময়ত বাঘ হাজৰিকাৰ দেশপ্ৰেম কেনেদৰে প্ৰকাশ পাইছিল তাৰ বৰ্ণনা ২০১৩ চনত প্ৰকাশ পোৱা “শিপা” নামৰ আলোচনীত প্ৰবন্ধকাৰ, ইতিহাসবিদ ভুবন ভৰালীয়ে লিখা “বাঘ হাজৰিকা : এক ঐতিহাসিক বীৰ অসমীয়াৰ সোঁৱৰণত” নামৰ লেখনীত উল্লেখ কৰিছিল এনেদৰে “ যি সকল মহান ব্যক্তি, আমাৰ উপৰি পুৰুষে আই অসমীৰ বৈচিত্ৰময় সভ্যতা সংস্কৃতি গঢ়ি থৈ গ'ল, সেই সকলৰ ভিতৰত ইছলাম ধৰ্মৰ বাঘ হাজৰিকা অন্যতম। যি সময়ত হিন্দু ধৰ্মৰ ৰাজপুত বীৰ ৰাম সিংহই মোগল সম্ৰাটৰ বশ্যতা স্বীকাৰ কৰি অসম আক্ৰমণ কৰি অসমক মোগল সাম্ৰাজ্যত অন্তৰ্ভুক্ত কৰিবলৈ যুদ্ধ কৰিছিল, অসমৰ কোনো থলুৱা সম্প্ৰদায়ৰ ধৰ্মীয় গুৰুৱে ৰাম সিংহৰ পৰা ৫০০ সোণৰ মুদ্ৰা লৈ যুদ্ধ কৰাৰ ক্ষণ মিলা নাই বুলি গুৱাহাটী খন বিনা যুদ্ধই ৰাম সিংহক গতাই দিয়াৰ যড়যন্ত্ৰ কৰিছিল। সেই সময়ত আহোম সেনাপতি বীৰ লাচিত বৰফুকনৰ পালি সেনাপতি হৈ মোগলৰ বৰটোপক নিশাতে পানী ভৰাই হিলৈ সমূহ অকামিলা কৰি ঐতিহাসিক বীৰ যোদ্ধা বাঘ হাজৰিকা ওৰফে ইছমাইল ছিদ্দিকিয়ে যুদ্ধ জয়ৰ মুখ্য ভূমিকা গ্ৰহণ কৰিছিল। ”। এইজনা বাঘ হাজৰিকাক পিছলৈ আহোম স্বৰ্গদেৱে “গড়গঞা সেনাপতি ” উপাধিও প্ৰদান কৰিছিল।

ইয়াৰ উপৰিও বীৰ লাচিত বৰফুকনৰ দেহৰক্ষী এগৰাকীৰ নাম আছিল ভকুৱা গৰীয়া। এই ভকুৱা গৰীয়ায়েই মোগলৰ বিৰুদ্ধে প্ৰথম জাই বৰটোপৰ খাৰত জুই দিছিল আৰু গড়গঞা সন্দিকৈ বৰফুকনৰ আদেশত গেম্বেলা গৰীয়াই প্ৰথমটো বৰটোপ সাজি উলিয়াইছিল। এতিয়া বিচাৰ্যৰ বিষয় হ'ল বাঘ হাজৰিকাকেই নস্যাৎ কৰিবলৈ উঠি পৰি লাগি থকাৰ সময়ত ভকুৱা গৰীয়া আৰু গেম্বেলা গৰীয়াক কোনে মনত ৰাখিব বাৰু?

ইতিমধ্যে বিভিন্ন সময়ত চ'চিয়েল মেডিয়াত এচামে মহাপুৰুষ শ্ৰীমন্ত শংকৰদেৱৰ প্ৰিয় শিষ্য চান্দ খাই

ইছলাম ধৰ্ম ত্যাগ কৰি মহাপুৰুষ গৰাকীৰ শিষ্যত্ব গ্ৰহণ কৰা বুলি প্ৰচাৰ কৰা দৃষ্টিগোচৰ হৈছিল। কথা গুৰু চৰিতত উল্লেখ নথকা এনেধৰণৰ কোনো কথা ইতিপূৰ্বে কোনেও ক'তো উত্থাপন কৰিছিল বুলি জানিব পৰা নাযায়। এইচামৰ কটুৰ সাম্প্ৰদায়িকতাৰ বাবে যিকোনো সময়ত সাতমপুৰুষীয়া সম্প্ৰীতিত ব্যাঘাত জন্মিব পাৰে।

সাম্প্ৰতিক সময়ত বাঘ হাজৰিকাক নস্যাৎ কৰিবলৈ যিমান প্ৰচেষ্টাই লোৱা নহওক কিয় ইতিহাস, বুৰঞ্জী আৰু জনশ্ৰুতিৰ পৰা এই ঐতিহাসিক চৰিত্ৰটিৰ অপসাৰণ কোনেও কাহানিও কৰিব নোৱাৰে। কাৰণ ইতিহাস বিকৃত কৰিব পাৰি কিন্তু সলনি কৰিব নোৱাৰি সেয়া যিকোনো কাৰণতে সত্য। এই বিলাক বিতৰ্কিত কথাই সাধাৰণ ৰাইজক উপকৃত নকৰে। ইয়াৰ দ্বাৰা উপকৃত হয় তথাকথিত সুবিধাবাদী সকল। এই ক্ষেত্ৰত সচেতন ব্যক্তি, দল আৰু সংগঠনৰ দায়িত্ব অপৰিসীম। সৰ্ব সাধাৰণ ৰাইজক সুপথে পৰিচালনা তথা পথ প্ৰদৰ্শন কৰি শান্তি, শৃংখলা অটুট ৰাখিবলৈ আহোঁ পুৰুষাৰ্থ কৰিলেহে সকলোৰে সুপোনাৰ অসম খন বিশ্বত মূৰ দাঙি সন্মান সহকাৰে থিয় হৈ থাকিবলৈ সক্ষম হ'ব।

বাঘ হাজৰিকা সম্পৰ্কত উদ্ভৱ ঘটোৱা অবাঞ্ছিত বিতৰ্কৰ ক্ষেত্ৰত অসমৰ খিলঞ্জীয়া মুছলমান সকলক প্ৰতিনিধিত্ব কৰা সংগঠন বিশেষকৈ সদৌ অসম গৰিয়া মৰিয়া দেশী জাতীয় পৰিষদৰ বহু দায়িত্ব আছিল বুলি ভাবিলেও কাৰ্য ক্ষেত্ৰত এই সংগঠনৰ বিষয়ববীয়া সকলে আনুষ্ঠানিক দায়িত্ব পালন কৰাৰ পৰাও বিৰত থকা পৰিলক্ষিত হৈছে। এয়া নিশ্চয় ৰাজনৈতিক টোপ গিলি নিজক নিৰাপদ দূৰত্বত অৱস্থান কৰাই ভবিষ্যতে ৰাজনৈতিক লাভৰ অক্ষত মুখত এক প্ৰকাৰ চেলেটেপ মাৰি লোৱাৰ নামান্তৰ বুলি নিশ্চিত হ'ব পাৰি।

প্ৰাক্তন মুখ্যমন্ত্ৰী তৰুণ গগৈ ডাঙৰীয়াই ২০১৪ চনৰ ৪ ফেব্ৰুৱাৰী তাৰিখে বাঘ হাজৰিকাৰ স্মৃতিত চৰকাৰী ভাবে বটা প্ৰদানৰ ঘোষণা কৰিছিল যদিও এয়া ৰাজনৈতিক চক্ৰবেহুত পৰি আজিলৈ কাৰ্য্যকৰী নোহোৱাকৈ থাকি গ'ল।

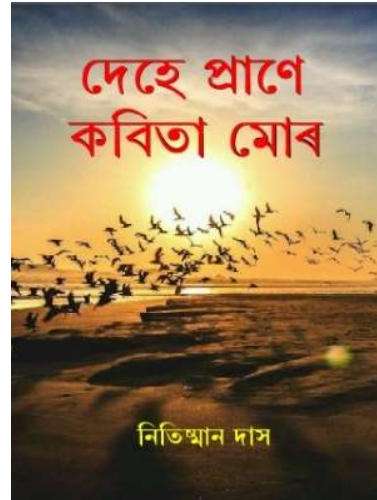
সাম্প্ৰতিক সময়ত বাঘ হাজৰিকাৰ অস্তিত্ব সম্পৰ্কত হোৱা বিতৰ্কৰ আত ধৰি উল্লেখ কৰিব পাৰি যে বাঘ হাজৰিকা যদি আছিল তেখেত অসমবাসীৰ বাবে

গৌৰৱৰ স্থল আৰু যদি নাছিল বিতৰ্কৰ অৱতাৰনা কৰা সকলে উপযুক্ত প্ৰমাণ সহকাৰে তেখেতৰ অস্তিত্বক নাকচ কৰক। তাকে নকৰি বাঘ হাজৰিকা সম্পৰ্কত যিকোনো বক্তব্য প্ৰদান কৰি ইছলাম ধৰ্মীয় লোকসকলৰ আবেগ আৰু অনুভূতিত আঘাত দিয়া কাৰ্য কোনো কাৰণতে গ্ৰহণযোগ্য হ'ব নোৱাৰে। এইটো প্ৰণিধানযোগ্য বিষয় যে অসমৰ ইতিহাসত শৰাইঘাটৰ যুদ্ধৰ মহানায়ক বীৰ লাচিত বৰফুকনৰ সৈতে বাঘ হাজৰিকাক কোনেও তুলনা কৰা নাই। মাত্ৰ বাঘ হাজৰিকাক বীৰ লাচিত বৰফুকনৰ এগৰাকী পালি সেনাপতি বুলিহে

উল্লেখ কৰি আহিছে। ঐতিহাসিক চৰিত্ৰ বাঘ হাজৰিকাক অসমৰ ইতিহাসৰ পৰা বাদ দিলে যদি অসমত শান্তি, শৃংখলা অটুট থাকে আৰু অসমৰ সকলো ক্ষেত্ৰতে উন্নয়ন হয় তেন্তে এয়া পৰম আদৰ্শীয় বুলি ভাবিবৰ থল থাকিব অন্যথা এই বিতৰ্কটি অসম আৰু অসমীয়াৰ স্বাভিমান, শৌৰ্য, বীৰ্য, বীৰত্ব আৰু সমন্বয়ৰ গৌৰৱোজ্বল ইতিহাসত এক মোক্ষম আঘাত হিচাপে চিৰদিনলৈ চিহ্নিত হৈ ৰ'ব। কাৰণ বাঘ হাজৰিকাই শৰাইঘাটৰ যুদ্ধত মুছলমান হিচাপে যোগদান কৰা নাছিল কৰিছিল এগৰাকী দেশপ্ৰেমিক অসমীয়া হিচাপেহে।

নতুন কিতাপৰ লগত চিনাকি “দেহে প্ৰাণে কবিতা মোৰ”

বন্দিতা শৰ্মা কন্দলি, দেৰগাঁও

সময়ছোৱা। সেই কবিতা সমূহ একত্ৰিত কৰি ৰঙিলী বাৰ্তাৰ মূখ্য সম্পাদক তথা স্বত্বাধিকাৰী উদ্দীপ্ত নয়ন মেধিৰ তত্ত্বাৱধানত প্ৰকাশ পায় দেহে প্ৰাণে কবিতা মোৰ নামৰ নিতিদ্বানৰ প্ৰথম কবিতা পুথি খনে। ১৫৬ পৃষ্ঠাৰ কবিতা পুথি খনত ৭৭ টা অসমীয়া ভাষাৰ কবিতা আৰু ৮টা ইংৰাজী

“ ক'ৰনা মহামাৰীৰ কালত মোৰ এনে লাগিছিল যেন কাৰাগাৰত আছোঁ। বিভিন্ন ধৰণৰ চিন্তা ভাৱনা ই মোক আৱৰি ধৰিছিল। মোৰ মনলৈ অহা ভাৱ বোৰ কবিতাৰ ৰূপ দিবলৈ চালোঁ। ” এয়া অষ্টম শ্ৰেণীৰ ছাত্ৰ নিতিদ্বান দাসৰ মনৰ কথা। তেওঁ সদ্য প্ৰকাশিত (৩০ ডিচেম্বৰ ২০২২) দেহে প্ৰাণে কবিতা মোৰ নামৰ কবিতা পুথি খনৰ পাতনিত এই কথা লিখিছে।

ক'ৰনা মহামাৰীৰ সংক্ৰমণৰ সময়ছোৱাত অন লাইন কাকত, আলোচনী আদিয়ে সাহিত্য প্ৰেমিক মানসিক ভাৱে সকাহ প্ৰদান কৰিছিল। তেনে এখন সাপ্তাহিক বাতৰি কাকত “ৰঙিলী বাৰ্তা”ত সপ্তম মানৱ ছাত্ৰ নিতিদ্বানে কবিতা লিখিবলৈ আৰম্ভ কৰে। বিদ্যালয় সমূহ বন্ধ হৈ থকা অৱস্থাত সময়ৰ সদ ব্যৱহাৰ কৰি তেওঁ প্ৰতি দিনাই লিখিলে এটাকৈ কবিতা। কবিতাৰেই ধৰি ৰাখিলে সেই

ভাষাৰ কবিতা লগ হৈ মুঠ ৮৫ টা কবিতা সন্নিৱিষ্ট হৈ আছে। কবিতা খিনিত বাস্তৱ জীৱনৰ ঘটনা পৰিঘটনা, মহান ব্যক্তিৰ পৰিচয়, প্ৰকৃতিৰ ৰঙ-ৰূপ, ঋতুৰ সৌন্দৰ্য বৰ্ণনা, জীৱন বোধ, উৎসৱ - পাৰ্বন আদিৰ বৰ্ণনা পোৱা যায়। ৬৪ পৃষ্ঠাত ‘ক'ত হেৰাই গ'ল ’ কবিতাটি লিখিছে-

ফাগুনৰ সেই চিলা উৰুৱা
ল'ৰাটো কলৈ গ'ল,
ঘৰ ঘৰ খেলা সেই ছোৱালী
বোৰৰ কি হ'ল?
উলাহেৰে খেলি থকা সেই ল'ৰা
ছোৱালী বোৰ কলৈ গ'ল?
আকৌ ‘কিতাপ’
কবিতাত (১০০ পৃষ্ঠাত) কৈছে -

মহান লোকৰ মহান কথা
কিতাপতেই আছে,
জীৱনৰ প্ৰকৃত সুখ কিতাপতেই
থাকে।
ইমান ধুনীয়া ধুনীয়া
কথা কৈছে কবিতা বোৰে
(বাৰপৃষ্ঠাত চাওক)

ENGLISH NEWS SECTION

Vice-Chairman Ramen Deka attended “wild Bee keeping and Processing” training programme at Baksa district

Guwahati, RB News- Hon'ble Vice-Chairman Sri Ramen Deka attended the valedictory function of fifteen days training programme on “Wild Bee keeping and processing” in Harinchara area, Baksa District (BTAD), Assam today. This is a part of the climate resilient activity under the project entitled “Designing Climate Resilient Practices to strengthen Man-

agement of Kaziranga and Manas Landscape” sponsored by State Innovation and Transformation Aayog (SITA) with its implementing partner Assam Science Technology and Environment Council (ASTEC). Speaking on the occasion as the Chief guest, Hon'ble Vice-Chairman Ramen Deka spoke at length at how the project can bring about Sustain-

able income in the long run and how it can create a balance in the ecosystem. Sri Deka also said that if the project is successful then in future SITA would like to help in setting up of honey processing unit in association with ASTEC in the village. Later the Vice-Chairman along with the dignitaries also distributed bee box and other accessories to the trainees. After the programme, the dignitaries visited 2KW Off-Grid SPV Power Plant installed at Kawli High School which was also a part of the same project.

Congress MP Santokh Chaudhary dies after collapsing during Bharat Jodo Yatra in Punjab

RB News- Congress MP Santokh Singh Chaudhary has passed away at the

age of 77 after collapsing during the Bharat Jodo Yatra in Punjab's Ludhiana on Saturday. He was rushed to a hospital in an ambulance. He suffered a heart attack, according to reports. The march has reportedly been halted.

India begin their Hockey World Cup 2023 campaign with 2-0 win vs Spain

RB News- India began their men's Hockey World Cup 2023 campaign with a 2-0 victory against Spain in a Pool D fixture in Odisha's Rourkela on Friday. Amit Rohidas and

Hardik Singh scored a goal each for India. Earlier, England defeated Wales 5-0 in another Pool D match. India will next face England on Sunday.

Launch of Krisarthak : Financial Education & Counselling of the Farm Community in Assam

Guwahati, RB News- Assam Agribusiness and Rural Transformation Project (APART) has launched Krisarthak-an assignment on financial education and counseling (FEC) of the farmers at Assam Administrative Staff College, Khanapara with an aim to enhance inclusion of the farm community and encourage responsible use of financial services and products by them. Along with education,

krisarthak will bring the financial advisory service at the doorstep of every farmer, using digital means. This personalized advisory service will help farmers plan, manage and invest money to optimize their financial growth. The program will also incorporate Farmers' Financial Health Survey and generate Financial Health card for households. The program aims to reach the APART project beneficiaries in 24 districts of

Assam and augment their inclusion in the available financial ecosystem during the year 2022 to 2024. This assignment will be implemented by a consortium of partners namely the New Delhi-based Digital Empowerment Foundation (DEF) along with the Fair Climate Fund (FCF), the Indian Institute of Bank Management (IIBM) and the Council for Social and digital development (CSDD). The pilot phase of krisarthak will be implemented during January to March 2023 where the ICT tools will be tested among 5000 Farmers in 5 districts of Assam. The final rollout is slated for May, 2023

India squads for ODI and T20 series against New Zealand announced

RB News- The BCCI has announced Team India squads for the ODI and T20 series against New Zealand. Rohit Sharma will lead the ODI squad, which includes KS Bharat, Shahbaz Ahmed and Shardul

Thakur. Hardik Pandya will lead the team in the T20is, while Suryakumar Yadav will be the vice-captain. Rohit and Virat Kohli have not been included in the T20 squad.

Singimari Model Hospital, Kamrup renamed as Dadara-Singimari Model Hospital

Guwahati, RB News- Singimari Model Hospital, Kamrup district henceforth will now be known as Dadara-Singimari

Model Hospital. This is stated in a notification of Health and Family Welfare Department, Government of Assam.

সময়

সংযুক্তা দত্ত,
দেবগাঁও কমল দুৰৰা মহাবিদ্যালয়।

আমি সকলো বস্তু ধৰি ৰাখিব পাৰোঁ। কিন্তু সময়ক কেতিয়াও ধৰি ৰাখিব নোৱাৰোঁ। সময় হ'ল আটাইতকৈ বেগি। আৰু সময়তকৈও বেগি হ'ল মানুহৰ মন। সময়ৰ লগে লগে মানুহৰ মন সলনি হয়। সময়ৰ লগে লগে মানুহৰ জীৱনলৈ পৰিৱৰ্তন আহে। সময়ে উচ্চনীচ, ধনী দুখীয়া একো চিনি নাপায়। সেইকাৰণে সময়ে ভিন্ন সময়ত ভিন্ন ৰূপ দেখুৱাই থাকে। কথাতে কয় নহয় মানুহে দেখি শিকে, নহ'লে চৈকি শিকে। সময়ে দেখুৱাইও শিকাই চাই আৰু চৈকা খোৱাইও শিকাই চায়। কেনেদৰে শিকে সেয়া আমাৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰে। আমি যেনেকৈ সময়ৰ ওপৰত নিৰ্ভৰশীল ঠিক তেনেদৰে সময়ও আমাৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ শীল।

ভোগালী মেলালৈ পিঠা

ময়ূৰাক্ষী গগৈ, যোৰহাট

উদুলি - মূদুলি আজি মইনাইতৰ আখল।
উখল - মাখল লাগিছে পিঠা বোৰৰ মাজত।
ভোগৰ ভোগালী মেলালৈ যোৱাৰ আয়োজন।
তিল পিঠা ওলাইছে তিল আৰু গুৰুৰ সৈতে।
চুঙা পিঠা চুঙাৰ পৰা ওলোৱা নাই।
ফেনী পিঠা ফেনেৰে পদূলিত হাজিৰ।
তেল পিঠা তেলত উপঙি নাচোতেই গ'ল।
সুতুলিৰ চিন্তা মেলা কেতিয়া পাবগৈ।
টেকেলি মুখত ভাপত সিজি
টেকেলি পিঠাই ভুমুকি মাৰিলেহি।
খোলাচপৰীয়া পিঠা, জোন পিঠা আৰু পানী পিঠাই
সাজি-কাচি ভোগালী মেলালৈ ওলাইছে।
পিঠাৰ আয়োজন চাই চাই
মইনাইতৰ হেঁপাহ পলোৱা নাই।

তথাকথিত

কাজি শ্বাহাদত ইছলাম

“মানুহে মানুহৰ বাবে
যদিহে অকণো নেভাবে,
অকণি সহানুভূতিৰে
ভাবিব কোনেনো কোৱা।”

- দুখীয়াৰ ধন আত্মসাৎ কৰি নিৰুদ্দেশ হোৱা মানুহজনৰ খোজ লোৱাৰ উদ্দেশ্যে যেতিয়া পুলিচে তেওঁক কল কৰিলে তেতিয়া তেওঁৰ ম'বাইলত এই ডায়েলাৰ টুনটো বাজি উঠিল।।

বিহু অসমীয়াৰ প্ৰাণ

এনী ভূঞা, ষষ্ঠ বান্ধাসিক,
ইতিহাস বিভাগ মাধৱদেৱ বিশ্ববিদ্যালয়

আমাৰ শৈশৱৰ বিষয়ে লিখিব পৰাকৈ শৈশৱ পাৰ কৰা বৰ বেছি দিন হোৱা নাই। কিন্তু যোৱা কেইবছৰমানত ইমান পৰিৱৰ্তনৰ মুখামুখি হ'ব লগা হৈছে যে নিলিখি নোৱাৰিলো। পল, অনুপল, দিন, ৰাতি ইমান বেগত সলনি হ'ব ধৰিছে, যাৰ ফলস্বৰূপে পৰিৱৰ্তনৰ ধামখুমীয়াত এই পৰম্পৰা হেৰাই যোৱাৰ উপক্ৰম ঘটিছে। অসমীয়া জাতিৰ বাপতি সাহোন বিহুৰ যিখিনি পৰম্পৰা সেই পৰম্পৰাখিনি ক্ৰমান্বয়ে নাইকীয়া হ'ব ধৰিছে। পৰম্পৰা সমূহৰ অবিহনে বিহুৰ স্বকীয়তা প্ৰকাশ অসম্ভৱ। পৰম্পৰা সমূহৰ দ্বাৰাই ভৱিষ্যত প্ৰজন্মই বিহুৰ প্ৰকৃত আমেজ পাব বুলি মই ভাৱোঁ। ধান কাটি লখিমী ঘৰলৈ অনা দিনাৰ পৰাই আঙুলি মূৰত হিচাপ হয় ভোগৰ উৎসৱ ভোগালীৰ। আঘোণ মাহৰ ন-খোৱাৰ পৰা আৰম্ভ কৰি চুঙা পিঠা লৈকে এই সকলোবোৰৰ লগত জড়িত হৈ থাকে আগন্তুক ভোগালী বিহু। এই বিহু যিহেতু প্ৰধানকৈ অগ্নিৰ লগত জড়িত সেয়েহে ভোগালী বিহুক বহুতে মেজি ফুওৱা বিহু বুলিও অভিহিত কৰে। বিহুৰ এমাহ মানৰ আগৰ পৰা প্ৰস্তুতি আৰম্ভ কৰে মেজি জ্বলোৱাৰ। খৰি কাটি শুকুৱাটো হৈ পৰে মেজিৰ বাবে প্ৰধান কৰ্ম। সেয়েহে দেউতা, বৰদেউতাৰ লগত আমিহো ব্যস্ত হৈ পৰো এইবোৰ কামত। মা-বৰমা হুঁত ব্যস্ত হয় পিঠা-পনা বনোৱাত। বিভিন্ন ধৰণৰ জলপান - ভজা চাউল, কোমল চাউল, আখৈ, সান্দহ গুৰি আদি তৈয়াৰ কৰাত কেইদিনমান আগৰ পৰা প্ৰস্তুতি চলায়। টেকীত খুন্দা জলপানৰ জুতি খোৱাইহে বুজি পায়। আজিৰ দৰে বস্তু খুন্দা বিভিন্ন সঁজুলিতকৈ টেকীত খুন্দা বস্ত্ৰৰ সোৱাদেই সুকীয়া। বিহুৰ উৰুকা দিনাই দুটা মেজি সজা হয়। মেজি সঁজা সময়ত দেউতাই মাতি কেনেকৈ খৰি মেজিত জাপে, খুঁটা কেইটা দিয়ে ইত্যাদিবোৰ দেখুৱাই

দিছিল। এটা থূলমূলকৈ উৰুকাৰ দিনা ৰাতি পুৱালৈ আৰু আনটো বৰমেজি বিহুৰ দিনা ৰাতিপুৱা জ্বলাবলৈ সজা হৈছিল। উৰুকাৰ দিনা ৰাতি পুৱা জুইত চুঙা পিঠা পোৰা হয়। মা - বৰমা হুঁতে জুহালত কেৰাহীত পিঠা পুৰি কেৰাহীৰ ওপৰতে অলপ সময়ৰ বাবে থোৱাৰ ব্যৱস্থা কৰে। সেই অপূৰ্বদৃশ্য ভাষাৰে বৰ্ণোৱা কঠিন। ৰাতিলৈ উৰুকাৰ ভোজ বংশ - পৰিয়ালে মিলি গ্ৰহণ কৰে। বিহুৰ দিনা বোৱাৰী পুৱাতে উঠি কাউৰীয়ে কা- নকৰা আগতেই লাগনি গছত খেৰৰ এটা বান্ধনি দি পৰম্পৰাগত হাতুৰীৰে কোবোৱা হয়, যাতে আগন্তুক দিনত অধিক ফল লাগে। তাৰ পিছতে গা-পা ধুই জয়ধ্বনি দি বৰমেজিত অগ্নি সংযোগ কৰে যাতে অসুয়া - অপ্ৰীতি সকলো বিনাশ হয় আৰু বৰমেজিতে অগ্নিসেৱা কৰি সেইদিনাৰ পৰা অগ্নিক সকলোতকৈ ডাঙৰ বুলি মনা হয়।

বিহুৰ দিনা ভাত খোৱা নহয়। বিভিন্ন সুস্বাদু জলপানেৰে আপ্যায়িত কৰা হয়। বছৰটো যাতে কোনো অপায় অমঙ্গল কৰাত কেইদিনমান আগৰ পৰা প্ৰস্তুতি চলায়। টেকীত খুন্দা জলপানৰ জুতি খোৱাইহে বুজি পায়। আজিৰ দৰে বস্তু খুন্দা বিভিন্ন সঁজুলিতকৈ টেকীত খুন্দা বস্ত্ৰৰ সোৱাদেই সুকীয়া। বিহুৰ উৰুকা দিনাই দুটা মেজি সজা হয়। মেজি সঁজা সময়ত দেউতাই মাতি কেনেকৈ খৰি মেজিত জাপে, খুঁটা কেইটা দিয়ে ইত্যাদিবোৰ দেখুৱাই

পৰিয়ালৰ সকলোৰে ঘৰত বিহু, মানে পিঠা-পনা খাই অলপ ফুৰ্তি কৰো।

এইবোৰ সাম্প্ৰতিক সময়ত অতি দুৰ্লভ হৈ পৰিছে। শৈশৱৰ সেই দিনবোৰে এতিয়া খুব আমনি কৰে। এই সময়তে জুবিন দাৰ সেই গানটোলৈ খুব মনত পৰে-

“মনলৈ উভতি আহে ল'ৰালি, তোৰে মোৰে এটি এটি ধেমালি।

বৰ্তমান সময়ত দেখিবলৈ পাওঁ ইংৰাজী নৱবৰ্ষ, খ্ৰীষ্টমাষ্ট পালন কৰাৰ দৰে বিহু পালন নকৰে। এইটো অসমীয়া জাতিৰ বাবে অত্যন্ত দুৰ্ভাগ্য জনক। আমি সকলো সংস্কৃতিকে ভাষা - বৰ্ণহীন ভাৱে আদৰি লোৱা উচিত। কিন্তু নিজৰ সংস্কৃতি বাদ দি নহয়।

বিহু অসমীয়া জাতিৰ প্ৰাণ। বিহুত এনে এটা সন্মোহিনী শক্তি বিৰাজমান, সেই সন্মোহিনী শক্তিৰ বাবেই সমগ্ৰ বিশ্বত হৈ পৰিছে একক আৰু অনন্য।

সংস্কৃতি এটা জাতিৰ পৰিচয়। পৰম্পৰাগত সংস্কৃতি ভৱিষ্যত প্ৰজন্মই নাজানিলে ই কালৰ কুটিল গতিত হেৰাই যাব। গতিকে ইয়াৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰাখি সংস্কৃতি তথা পৰম্পৰা আধুনিকতাৰ কৰাল গ্ৰাসত পৰি যাতে হেৰাই নাযায়, তাৰ ওপৰত গুৰুত্ব দিয়াটো সাম্প্ৰতিক সময়ত অতি প্ৰয়োজন হৈ পৰিছে।

শেষত, সদৌটিলৈ ভোগৰ উৎসৱ ভোগালীৰ ওলগ যাচিলো।

নতুন কিতাপৰ লগত চিনাকি

নহয়নে? অকণি হুঁত পঢ়ি চাবাচোন নিতিগ্ৰন্থৰ কবিতা পুথি খন। এই ৰস থকা কবিতা বোৰৰ মাজেৰে সুন্দৰ সুন্দৰ বাৰ্তা প্ৰেৰণ কৰিছে। দৈনিক জনমভূমি কাকতখনৰ মইনা মেল পৃষ্ঠাত নিতিগ্ৰন্থৰ কবিতা পঢ়িবলৈ পাইছা নিশ্চয়! ইংৰাজী মাধ্যমত শিক্ষা

গ্ৰহণ কৰি থকা নিতিগ্ৰন্থে মাতৃভাষাত সাহিত্যৰ ভঁৰাল চহকী কৰিবলৈ মাধ্যম যে অন্তৰায় নহয় তাকো প্ৰমাণ কৰি দেখুৱালে। নিতিগ্ৰন্থৰ উজ্জ্বল ভৱিষ্যত কামনা কৰিলোঁ।

অকণি হুঁত তোমালোকেও আজিৰ সময়ৰ

অপব্যৱহাৰ নকৰি গঠন মূলক ভাল লগা কাম বোৰ কৰি যাব। ১৫০ টকা দামৰ “দেহে প্ৰাণে কবিতা মোৰ” নামৰ নিতিগ্ৰন্থ দাসৰ কবিতা পুথি খন পঢ়ি চাবা বুলি আশা ৰাখিলোঁ।